

USTAWA

z dnia

o wykorzystaniu jednostek przyznanej emisji, redukcji emisji i poświadczonej redukcji emisji, zarządzaniu jednostkami pochłaniania, ustalaniu poziomów emisji, inwentaryzacji krajowej, opracowywaniu prognoz emisji oraz o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art.1

Ustawa określa zasady:

- 1) wykorzystania jednostek przyznanej emisji;
- 2) wykorzystania jednostek redukcji emisji pozyskanych w ramach projektów wspólnych wdrożeń i realizacji tych projektów;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnoty Europejskiej:

1) dyrektywy 2003/87/WE z dnia 13 października 2003r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę 96/61/WE (Dz. Urz. WE L 275 z 25.10.2003, str.32 Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdział 15, t. 7, str. 631);

2) dyrektywy 2001/81/WE z dnia 23 października 2001r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz. Urz. WE L 309 z 27.11.2001, str. 22 Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdział 15, t.6, str.320);

3) dyrektywy 2001/80/WE z dnia 23 października 2001r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 309 z 27.11.2001, str. 1, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdział 15, t.6, str.299);

4) decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych Wspólnoty i wykonania Protokołu z Kioto (Dz. Urz. WE L 49 z 19.02.2004, str.1);

5) decyzji Komisji nr 2004/156/WE z dnia 29 stycznia 2004r. określającej wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazu cieplarnianego w myśl dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. WE L 59 z 26.02.2004, str. 1);

6) dyrektywy 2004/101/WE z dnia 27 października 2004 r. z dnia 27 października 2004 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto (Dz. Urz. WE L 338 z 13.11.2004, str. 18);

7) ustawa w zakresie swojej regulacji umożliwia wykonanie rozporządzenia Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady(Dz. Urz. L386 z dnia 29.12. 2004, s. 1)

8) dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej - wydanie specjalne.

- 3) wykorzystania jednostek poświadczonej redukcji emisji pozyskanych w ramach projektów mechanizmu czystego rozwoju;
- 4) zarządzania jednostkami pochłaniania;
- 5) ustalania poziomów emisji gazów cieplarnianych i innych substancji;
- 6) inwentaryzacji krajowej emisji gazów cieplarnianych i innych substancji;
- 7) opracowywania prognoz emisji gazów cieplarnianych i innych substancji;
- 8) funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, którego celem jest ograniczenie tych emisji w sposób efektywny kosztowo.

Art.2

Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) instalacji i ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych;
- 2) instalacji znajdujących się na terenach zamkniętych, o których mowa w przepisach prawa geodezyjnego i kartograficznego.

Art.3

Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) charakterystyce taksacyjnej części lasu – rozumie się przez to zestawienie wartości i opisów cech wyodrębnionego terytorialnie fragmentu lasu, wchodzącego w skład gospodarstwa leśnego, pozostałego gospodarstwa leśnego lub grupy gospodarstw leśnych, wykorzystywane do obliczenia pochłaniania dwutlenku węgla przez ten fragment lasu;
- 2) ekwiwalencie - rozumie się przez to jeden megagram (1 Mg) dwutlenku węgla (CO₂) lub ilość innego gazu cieplarnianego stanowiącą odpowiednik 1 Mg dwutlenku węgla, obliczoną z wykorzystaniem współczynników ocieplenia;
- 3) emisji - rozumie się przez to wprowadzanie do powietrza gazów cieplarnianych lub innych substancji z instalacji objętych systemem;
- 4) emisji unikniętej - rozumie się przez to ilość substancji, jaka byłaby wprowadzona do powietrza w danym roku z instalacji stosowanych powszechnie do wytwarzania określonego produktu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a przez zastosowanie nowej instalacji, innego rozwiązania technicznego lub technologicznego a także zastosowania innych surowców lub paliw, nie została wprowadzona do powietrza;
- 5) emisji zredukowanej - rozumie się przez to ilość substancji, jaka nie została wprowadzona do powietrza w danym roku z instalacji istniejącej

wskutek podjętych działań modernizacyjnych lub restrukturyzacyjnych mających na celu:

- a) obniżenie wielkości emisji przypadającej na jednostkę powstającego produktu lub jednostkę wykorzystywanego surowca, materiału lub paliwa w zakładzie, na którego terenie jest położona instalacja objęta systemem handlu uprawnieniami do emisji, lub
 - b) obniżenie wielkości emisji w odniesieniu do średniej emisji z poprzedniego okresu;
- 6) gazach cieplarnianych - rozumie się przez to:
- a) dwutlenek węgla (CO₂),
 - b) metan (CH₄),
 - c) podtlenek azotu (N₂O),
 - d) fluoropochodne węglowodorów (HFC_s),
 - e) perfluoropochodne związki węgla (PFC_s),
 - f) sześćfluorek siarki (SF₆);
- 7) gospodarce leśnej – rozumie się przez to gospodarkę leśną w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. nr 45 poz. 435 z późn. zm.²⁾), z wyłączeniem czynności w zakresie gospodarowania, pozyskiwania oraz zbywania zwierzyny lub jej części;
- 8) gospodarstwie leśnym – rozumie się przez to zorganizowany zespół składników materialnych i niematerialnych, przeznaczony do prowadzenia gospodarki leśnej, o ile powierzchnia lasów, wchodzących w skład tego zespołu, na początku okresu rozliczeniowego wynosi co najmniej 300 ha;
- 9) gruntach wylesionych – rozumie się przez to lasy wyłączone z produkcji leśnej w rozumieniu ustawy z dnia 22 maja 1997 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 Nr 121, poz. 1266³⁾), i faktycznie pozbawione roślinności leśnej, o ile po wyłączeniu pozostają one we władaniu prowadzącego gospodarstwo leśne lub pozostałe gospodarstwo leśne na podstawie tytułu własności, użytkowania wieczystego lub zarządu albo znajdują się w jego posiadaniu samoistnym;
- 10) grupie gospodarstw leśnych – rozumie się przez to gospodarstwa leśne lub pozostałe gospodarstwa leśne, w których łączna powierzchnia lasów wynosi na początku okresu rozliczeniowego co najmniej 300 ha;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr.157, poz..1315;. Nr 167, poz.1399, Nr.175.1460; Nr 175.1462

³⁾ Dz. U. z 2004 r., Nr 49, poz. 464, z 2005 r., Nr 175, poz.1462, z 2006 r. Nr 12, poz.63.

- 11) grupie prowadzących gospodarstwa leśne – rozumie się przez to co najmniej dwóch prowadzących gospodarstwa leśne lub pozostałe gospodarstwa leśne, w których łączna powierzchnia lasów wynosi na początku pierwszego roku okresu rozliczeniowego co najmniej 300 ha, o ile wiąże ich porozumienie o działaniu poprzez zarządzającego grupą gospodarstw leśnych;
- 12) instalacji - rozumie się przez to instalację w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r., Nr 129, poz. 902);
- 13) instalacji czasowo wykluczonej – rozumie się przez to instalację objętą systemem dla której na wniosek prowadzącego instalację określono limit emisji danej substancji objętej zezwoleniem;
- 14) instalacji istniejącej - rozumie się przez to użytkowaną instalację, ujętą w krajowym planie rozdziału uprawnień do emisji;
- 15) instalacji nowej - rozumie się przez to instalację:
 - a) która rozpoczęła emisję nie wcześniej niż 18 miesięcy przed rozpoczęciem okresu rozliczeniowego lub
 - b) która powinna być objęta systemem ale nie została ujęta w krajowym planie rozdziału uprawnień do emisji lub
 - c) objętą systemem, w której dokonano zmiany zdolności produkcyjnej, zainstalowanej mocy, funkcjonowania lub rozbudowy powodującej wzrost emisji;
- 16) jednostce pochłaniania – rozumie się przez to ekwiwalent, uzyskiwany:
 - a) jako rezultat działalności człowieka, mającej na celu zwiększenie pochłaniania gazów cieplarnianych przez gleby użytkowane rolniczo lub
 - b) jako następstwo zmian sposobów użytkowania gruntów rolnych oraz leśnych lub
 - c) jako wynik prowadzonej gospodarki leśnej;
- 17) jednostce poświadczonej redukcji emisji - rozumie się przez to jednostkę emisji zredukowanej lub emisji unikniętej gazów cieplarnianych otrzymaną w wyniku realizacji projektu mechanizmu czystego rozwoju, wyrażoną jako ekwiwalent;
- 18) jednostce przyznanej emisji – rozumie się przez to wyrażoną w ekwiwalencie jednostkę emisji przyznaną państwu uprawnionemu zgodnie z Protokołem z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu sporządzonym w Kioto dnia 11 grudnia 1997r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 203, poz.1684);

- 19) jednostce redukcji emisji - rozumie się przez to jednostkę emisji zredukowanej lub emisji unikniętej gazów cieplarnianych otrzymaną w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń, wyrażoną jako ekwiwalent;
- 20) krajowej inwentaryzacji emisji – rozumie się przez to oszacowanie wprowadzanych do powietrza substancji ze wszystkich możliwych źródeł z podziałem na rodzaje działalności i województwa;
- 21) lesie – rozumie się przez to las w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach;
- 22) limicie emisji - rozumie się przez to maksymalną sumaryczną emisję substancji w danym roku z instalacji czasowo wykluczonej, równą liczbie uprawnień do emisji, które byłyby przydzielone prowadzącemu instalację w przypadku niewykluczenia tej instalacji z systemu handlu uprawnieniami do emisji;
- 23) limicie bazowym – rozumie się przez to szacunkową, określoną z największym prawdopodobieństwem wielkość emisji gazów cieplarnianych, jaka miałaby miejsce w przypadku gdyby projekt nie został zrealizowany, która stanowi poziom odniesienia pozwalający wyliczyć redukcję emisji, uniknięcie lub pochłanianie emisji gazów cieplarnianych;
- 24) liście popierającym - rozumie się przez to decyzję ministra właściwego do spraw środowiska umożliwiającą dalszą procedurę zatwierdzania projektu realizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako projekt wspólnych wdrożeń;
- 25) liście zatwierdzającym – rozumie się przez to decyzję ministra właściwego do spraw środowiska zatwierdzającą projekt realizowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako projekt wspólnych wdrożeń oraz wyrażającą zobowiązanie do wydania jednostek redukcji emisji powstałych w wyniku realizacji projektu, stanowiącą upoważnienie dla podmiotu zgłaszającego projekt do udziału w projekcie wspólnych wdrożeń;
- 26) krajowym systemie handlu uprawnieniami do emisji - rozumie się przez to system, obejmujący instalacje emitujące substancje, ustanowiony na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;
- 27) państwach uprawnionych - rozumie się przez to Federację Rosyjską, Irlandię, Japonię, Kanadę, Konfederację Szwajcarską, Królestwo Belgii, Królestwo Danii, Królestwo Hiszpanii, Królestwo Niderlandów, Królestwo Norwegii, Królestwo Szwecji, Księstwo Liechtensteinu, Księstwo Monako, Nową Zelandię, Republikę Austrii, Republikę Bułgarii, Republikę Chorwacji, Republikę Czeską, Republikę Estońską, Republikę Federalną

Niemiec, Republikę Finlandii, Republikę Francuską, Republikę Grecką, Republikę Islandii, Republikę Litewską, Republikę Łotewską, Republikę Portugalską, Republikę Słowacji, Republikę Słowenii, Republikę Węgierską, Republikę Włoską, Rumunię, Rzeczpospolitą Polską, Stany Zjednoczone Ameryki, Ukrainę, Wielkie Księstwo Luksemburga, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Związek Australijski, Republikę Cypryjską i Republikę Malty;

- 28) pozostałych gospodarstwach leśnych - rozumie się przez to zorganizowany zespół składników materialnych i niematerialnych, przeznaczony do prowadzenia gospodarki leśnej, o ile powierzchnia lasów, wchodząca w skład tego zespołu, wynosi na początku pierwszego roku okresu rozliczeniowego mniej niż 300 ha;
- 29) projekcie wspólnych wdrożeń - rozumie się przez to działanie inwestycyjne realizowane przez państwo uprawnione na terytorium innego państwa uprawnionego, które ma na celu redukcję, uniknięcie lub pochłanianie emisji gazów cieplarnianych;
- 30) projekcie mechanizmu czystego rozwoju - rozumie się przez to działanie inwestycyjne realizowane przez państwo uprawnione na terytorium państwa nieuprawnionego, które ma na celu redukcję, uniknięcie lub pochłanianie emisji gazów cieplarnianych;
- 31) prowadzącym gospodarstwo leśne - rozumie się przez to każdy podmiot prowadzący gospodarkę leśną w ramach gospodarstwa leśnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, w tym w szczególności podmioty, prowadzące gospodarstwa rolne, jeśli w ich skład wchodzi lasy, oraz, traktowane jako jeden prowadzący gospodarstwo leśne, Państwowe Gospodarstwo Leśne „Lasy Państwowe”, zwane dalej „Lasami Państwowymi”, przez prowadzącego gospodarstwo leśne należy także rozumieć zarządzającego grupą gospodarstw leśnych;
- 32) prowadzącym pozostałe gospodarstwo leśne - rozumie się przez to każdy podmiot prowadzący gospodarkę leśną na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach w ramach pozostałego gospodarstwa leśnego;
- 33) prowadzącym instalację – rozumie się przez to prowadzącą instalację w rozumieniu art. 3 pkt 31 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902);
- 34) redukcji bezpośredniej emisji – rozumie się przez to redukcję lub uniknięcie emisji uzyskane, w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń, z danej instalacji objętej wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji;

- 35) redukcji pośredniej emisji – rozumie się przez to redukcję lub uniknięcie emisji uzyskane w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji, kiedy nie można zidentyfikować, w których instalacjach powstała ta redukcja;
- 36) substancjach - rozumie się przez to pierwiastki chemiczne, związki chemiczne wprowadzane do powietrza, a w szczególności: gazy cieplarniane, dwutlenek siarki (SO₂), tlenki azotu (NO_x) amoniak (NH₃), lotne związki organiczne (LZO), pyły;
- 37) udziale w pochłanianiu – rozumie się przez to, wyrażoną w jednostkach pochłaniania, ilość dwutlenku węgla pochłoniętego przez lasy w określonym czasie w wyniku, ukierunkowanego na zintensyfikowanie tego procesu, programu działań prowadzonych w ramach gospodarki leśnej, z uwzględnieniem zalesiania gruntów, o którym mowa w art. 14. ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, oraz z uwzględnieniem gruntów wylesionych;
- 38) uprawnieniu do emisji - rozumie się przez to uprawnienie do wprowadzania do powietrza w określonym czasie ekwiwalentu w przypadku gazów cieplarnianych lub 1 Mg jednej z pozostałych substancji;
- 39) wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji – rozumie się przez to system, którym objęte są instalacje emitujące gazy cieplarniane, ustanowiony w ramach Wspólnoty Europejskiej;
- 40) zarządzającym grupą gospodarstw leśnych – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, wykonującą w imieniu i na rzecz grupy prowadzących gospodarstwa leśne działania, związane z rejestracją beneficjentów systemu zarządzania jednostkami pochłaniania oraz wywiązywaniem się przez nich z obowiązków, dotyczących przekazywania Dyrektorowi Generalnemu Lasów Państwowych informacji, służących sporządzaniu prognoz udziału w pochłanianiu, oraz sprawozdań, służących nabywaniu uprawnień do zbywania jednostek pochłaniania;
- 41) zezwoleniu - rozumie się przez to decyzję organu właściwego, uprawniającą prowadzącego instalację do uczestnictwa we wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji lub w krajowym systemie handlu uprawnieniami do emisji, w której mogą być także przyznawane uprawnienia do emisji;
- 42) źródle - rozumie się przez to punkt lub proces możliwy do zidentyfikowania w ramach rodzaju instalacji jako oddzielne źródło, z którego wprowadzane są substancje do powietrza.

Art.4

Odwołania od decyzji wydanych przez starostę na podstawie przepisów ustawy wnosi się do marszałka województwa.

Rozdział 2

Obrót jednostkami przyznanej emisji, jednostkami pochłaniania, jednostkami redukcji emisji i jednostkami poświadczonej redukcji emisji

Art.5

Jednostki przyznanej emisji, jednostki pochłaniania, jednostki redukcji emisji i jednostki poświadczonej redukcji emisji są przedmiotem obrotu międzynarodowego.

Art.6

1. Organem właściwym w sprawach obrotu, o którym mowa w art. 5, jest minister właściwy do spraw środowiska z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, jest organem właściwym w sprawach dotyczących zarządzania, w tym obrotu, jednostkami pochłaniania, związanymi z zalesianiem gruntów, wylesianiem gruntów oraz prowadzeniem gospodarki leśnej.
3. Od decyzji Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw środowiska.
4. Do wykonywania zadań Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych jako organu, o którym mowa w ust. 1, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych utworzy jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej zgodnie z art. 33 ust. 3 pkt 2 ustawy z 28 września 1991 r. o lasach.
5. Umowa zbycia jednostek, o których mowa w art. 5, jest zawierana między Rzeczpospolitą Polską, a państwem uprawnionym lub upoważnionym przez to państwo podmiotem.
6. Minister właściwy do spraw środowiska w drodze decyzji może upoważnić inne podmioty do występowania w obrocie, o którym mowa w art. 5.
7. Wpływy ze zbycia jednostek, o których mowa w art. 5, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy w Narodowym Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z zastrzeżeniem ust. 8.

8. Wpływy ze zbycia jednostek pochłaniania są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy funduszu leśnego, o którym mowa w art. 56 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach.

Art.7

1. Wpływy, o których mowa w art. 6. ust. 7 są przeznaczane na cele określone w art. 2, ust. 1, lit a, ppkt (i), (v), (vi), (vii), (viii) Protokołu z Kioto, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Wpływy, o których mowa w art. 6. ust. 8, są przeznaczane na cele określone w art. 2, lit a, ppkt (ii), (iii) i (iv) Protokołu z Kioto.

Rozdział 3

System handlu uprawnieniami do emisji

Art.8

1. System składa się z:
 - 1) wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji, zwanego dalej „wspólnotowym systemem”;
 - 2) krajowego systemu handlu uprawnieniami do emisji, zwanego dalej „krajowym systemem”.
2. Systemem obejmuje się instalacje, o których mowa w ust. 3 i 4 i instalacje, które są czasowo wykluczone.
3. Instalacje spełniające kryteria progowe wymienione w załączniku nr 1, których eksploatacja powoduje emisję gazów cieplarnianych, określonych rozporządzeniem, o którym mowa w art. 11 są objęte systemem wspólnotowym.
4. Instalacje spełniające kryteria określone w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 12, których eksploatacja powoduje emisję substancji określonych przez to rozporządzenie są objęte systemem krajowym.
5. Instalacja objęta wspólnotowym systemem zostaje wyłączona z systemu, jeżeli w wyniku zmniejszenia produkcji wielkość jej emisji w roku poprzednim wynikająca ze zweryfikowanego raportu, o którym mowa w art.59 wynosiła mniej niż 20% emisji odpowiadającej liczbie uprawnień przyznanych w krajowym planie rozdziału uprawnień do emisji lub zezwoleniu.

6. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 5 następuje na okres minimum jednego roku, następującego po roku, w którym wydana została decyzja, o której mowa w art. 9 ust.1.
7. W przypadku, gdy prowadzący instalację udokumentuje, że zmniejszenie wielkości emisji wynika z modernizacji instalacji skutkującej zmniejszeniem emisji ust. 5 nie stosuje się.

Art.9

1. Wyłączenie instalacji z systemu, o którym mowa w art. 8 ust. 5, następuje w drodze decyzji organu właściwego do wydania zezwolenia po uzgodnieniu z Krajowym Administratorem.
2. Decyzję, o której mowa w ust. 1 wydaje się z urzędu.

Art.10

Rodzaj działalności, rodzaje instalacji i ich kody oraz wartości progowe odniesione do zdolności produkcyjnych tych instalacji dla wspólnotowego systemu, określa załącznik nr 1 do ustawy.

Art.11

Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, kierując się potrzebą ograniczania emisji, określi, dla wspólnotowego systemu w drodze rozporządzenia:

- 1) gazy cieplarniane objęte systemem w poszczególnych okresach rozliczeniowych;
- 2) współczynniki ocieplenia wykorzystywane do obliczania ekwiwalentu.

Art.12

Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, kierując się potrzebą ograniczania emisji, określi, dla krajowego systemu, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje instalacji objętych systemem;
- 2) wartości progowe odniesione do zdolności produkcyjnych instalacji;
- 3) okresy rozliczeniowe;
- 4) substancje objęte systemem w poszczególnych okresach rozliczeniowych.

Art.13

1. Instalacja objęta krajowym systemem handlu uprawnieniami do emisji, na wniosek prowadzącego instalację, może zostać czasowo – na okres rozliczeniowy – wykluczona z tego systemu.

2. Czasowe wykluczenie instalacji może nastąpić, jeżeli prowadzący instalację zobowiąże się, że wielkość emisji z tej instalacji nie przekroczy określonego w decyzji, o której mowa w ust. 3, limitu emisji.
3. Czasowe wykluczenie instalacji następuje w drodze decyzji organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, po uzgodnieniu z Krajowym Administratorem Systemu Handlu Upewnieniami do Emisji, zwanego dalej „Krajowym Administratorem”.
4. Organ właściwy przesyła kopię decyzji, o której mowa w ust. 3, Krajowemu Administratorowi i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.
5. Do prowadzącego instalację, która została czasowo wykluczona, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące monitorowania i raportowania.
6. Limit emisji, o którym mowa w ust. 2 przyznaje się instalacji wykluczonej w wielkości odpowiadającej ilości uprawnień, które zostałyby przyznane instalacji jeśli nie podlegałaby czasowemu wykluczeniu.

Art.14

1. Systemem administruje Krajowy Administrator.
2. Do zadań Krajowego Administratora należy:
 - 1) prowadzenie Krajowego Rejestru, o którym mowa w art. 16 ust. 1;
 - 2) prowadzenie Rejestru Upewnien dla krajowego systemu, o którym mowa w art. 17 ust. 1;
 - 3) zbieranie, gromadzenie i przetwarzanie informacji niezbędnych do określenia poziomów substancji objętych wykazem substancji wprowadzanych do powietrza, której mowa w art. 15 ust. 1;
 - 4) określenie całkowitej ilości substancji objętych wykazem substancji wprowadzanych do powietrza, o której mowa w art. 15 ust. 1;
 - 5) prowadzenie bazy danych zawierającej informacje o instalacjach objętych systemem, niezbędnej do opracowania krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji;
 - 6) weryfikacja i opracowywanie informacji, o których mowa w pkt. 5;
 - 7) monitorowanie funkcjonowania systemu, w tym przeprowadzanie przeglądów, analiz i ocen funkcjonowania;
 - 8) opacowanie projektów krajowych planów rozdziału uprawnień do emisji;

- 9) udostępnianie projektów krajowych planów rozdziału uprawnień do emisji do konsultacji społecznych;
 - 10) opracowywanie raportów dotyczących prognoz emisji substancji wymienionych w wykazie substancji wprowadzanych do powietrza , o której mowa w art. 15 ust. 1;
 - 11) opracowywanie raportów dotyczących systemu;
 - 12) opracowywanie raportów dotyczących inwentaryzacji wprowadzanych do powietrza substancji ;
 - 13) monitorowanie działań związanych z realizacją projektów wspólnych wdrożeń i mechanizmu czystego rozwoju;
 - 14) udzielanie wyjaśnień, opracowywanie materiałów informacyjnych oraz prowadzenie szkoleń dotyczących funkcjonowania systemu;
 - 15) przekazywanie do wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska informacji o prowadzących instalacje, którzy w terminie, o którym mowa w art. 61 ust. 1, nie przedłożyli Krajowemu Administratorowi zweryfikowanego raportu oraz informacji o niezłożeniu wniosku o otwarcie rachunku w Krajowym Rejestrze i Rejestrze Uprawnień;
 - 16) publikowanie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej wykazu prowadzących instalację objętych wspólnotowym systemem, którzy do dnia 30 kwietnia każdego roku nie przedłożyli do umorzenia ilości uprawnień do emisji odpowiadającej wielkości emisji wynikającej ze zweryfikowanego raportu za poprzedni rok lub przekroczyli limit emisji wynikający ze zweryfikowanego raportu, a także nie dokonali anulowania uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 118 ust. 1;
 - 17) ocena wniosków o wydanie listu popierającego i zatwierdzającego projekty wspólnych wdrożeń;
 - 18) prowadzenie listy audytorów uprawnionych do weryfikacji rocznych raportów;
 - 19) prowadzenie listy podmiotów upoważnionych do weryfikacji projektów wspólnych wdrożeń;
 - 20) przygotowanie projektu planu rozdziału jednostek pochłaniania oraz wykonywanie innych określonych w ustawie czynności, związanych z obrotem jednostkami pochłaniania.
3. Nadzór nad Krajowym Administratorem sprawuje minister właściwy do spraw środowiska.

4. Minister właściwy do spraw środowiska, biorąc pod uwagę możliwość realizacji zadań, o których mowa w ust. 2, wyznacza, w drodze rozporządzenia, Krajowego Administratora.

Art.15

1. Dla substancji objętych krajową inwentaryzacją emisji mogą być ustalane poziomy emisji.
2. Poziomy emisji, o których mowa w ust. 1 mogą być w odniesieniu do poszczególnych:
 - 1) rodzajów działalności, lub
 - 2) rodzajów instalacji, lub
 - 3) rodzajów stosowanych paliw i surowców lub
 - 4) źródeł.
3. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą wywiązania się ze zobowiązań wynikających z podpisanych i ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych i aktów prawnych Wspólnoty Europejskiej, może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz substancji wprowadzanych do powietrza, o których mowa w ust. 1.
4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw środowiska może określić krajowe, regionalne i sektorowe poziomy emisji substancji wprowadzanych do powietrza.
5. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw transportu, może określić w drodze rozporządzenia, rodzaje działalności, rodzaje instalacji, rodzaje stosowanych paliw i surowców lub źródeł, dla których określa się krajowy, regionalny i sektorowy poziom emisji dla substancji objętych wykazem substancji wprowadzanych do powietrza.

Rozdział 4

Krajowy Rejestr i Rejestr Uprawnień dla krajowego systemu.

Art.16

1. Tworzy się Krajowy Rejestr jednostek, o których mowa w art. 3 pkt 16 - 19 i uprawnień do emisji zwanego dalej „Krajowym Rejestrem”.
2. Krajowy Rejestr jest prowadzony w formie elektronicznej bazy danych.
3. Zasady działania Krajowego Rejestru określa rozporządzenie Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr

280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady(Dz. Urz. L386 z dnia 29.12. 2004, s. 1) zwanego dalej „rozporządzeniem 2216/2004”.

Art.17

1. Tworzy się Rejestr Upoważnień dla krajowego systemu, zwany dalej „Rejestrem Upoważnień”.
2. Rejestr Upoważnień jest prowadzony w formie elektronicznej bazy danych.
3. W Rejestrze Upoważnień są gromadzone informacje o:
 - 1) zezwoleniach;
 - 2) przyznanych upoważnieniach do emisji;
 - 3) zbywanych i przeniesionych upoważnieniach do emisji;
 - 4) przedłożonych do umorzenia upoważnieniach do emisji;
 - 5) wielkościach dopuszczalnej emisji i emisji rzeczywistej.
4. Rejestr Upoważnień, o którym mowa w ust. 1 jest jawny. Przepisy art. 19 ust. 1 i ust. 4 - 5 oraz art. 20 - 24 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska stosuje się odpowiednio.

Art.18

Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, formę i układ Rejestru Upoważnień oraz sposób jego prowadzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności i przejrzystości informacji zawartych w tym rejestrze.

Art.19

1. Każdy prowadzący instalację objętą krajowym systemem lub zarządca grupy instalacji objętych krajowym systemem, o którym mowa w art. 41 ust. 2, jest obowiązany do posiadania rachunku dla każdej instalacji w Rejestrze Upoważnień.
2. Wniosek o utworzenie rachunku, o którym mowa w ust. 1, składa się do Krajowego Administratora.

Art.20

1. Za utworzenie rachunku prowadzącego instalację lub osobistego rachunku posiadania, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia 2216/2004 w Krajowym Rejestrze i Rejestrze Upoważnień uiszcza się opłatę w wysokości 450 zł.
2. Do wniosku o utworzenie rachunku dołącza się kopie dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art.21

1. Za czynności związane z prowadzeniem rachunku w Krajowym Rejestrze i w Rejestrze Upnień prowadzący instalację, zarządca, o którym mowa w art. 41 ust. 2, a także każda osoba, dysponująca osobistym rachunkiem posiadania, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia 2216/2004 co roku uiszcza opłaty.
2. Rodzaje czynności, o których mowa w ust. 1, stawki opłat i terminy ich wnoszenia określa załącznik nr 2 do ustawy.
3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 uiszcza się na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art.22

1. Prowadzący instalację objętą krajowym systemem jest obowiązany do przekazywania do Rejestru Upnień informacji, o których mowa w art. 17 ust. 3, na formularzu.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości informacji, o których mowa w art.17 ust. 3, określi, w drodze rozporządzenia, dla krajowego systemu wzory formularzy oraz terminy i sposób przekazywania informacji.

Rozdział 5

Krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji

Art.23

1. Rozdział uprawnień do emisji dla instalacji objętych systemem jest dokonywany w krajowym planie rozdziału uprawnień do emisji, zwanym dalej „krajowym planem”.
2. Krajowy plan sporządza się na każdy okres rozliczeniowy na podstawie informacji przekazanych przez prowadzących instalacje objęte systemem.
3. Projekt krajowego planu opracowuje Krajowy Administrator.
4. Krajowy Administrator udostępnia projekt krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji do konsultacji społecznych.

Art.24

W krajowym planie dla wspólnotowego systemu dla każdego okresu rozliczeniowego określa się:

- 1) całkowitą liczbę uprawnień do emisji do rozdziału;
- 2) wykaz instalacji wraz z rozdzieloną dla nich liczbą uprawnień do emisji w okresie rozliczeniowym w poszczególnych latach tego okresu;
- 3) liczbę uprawnień do emisji stanowiącą krajową rezerwę uprawnień do emisji dla instalacji nowych;
- 4) liczbę uprawnień do emisji przeznaczoną na aukcje;
- 5) liczbę uprawnień do emisji, jakie w każdym roku okresu rozliczeniowego będą stanowić rezerwę uprawnień do emisji dla projektów wspólnych wdrożeń redukujących lub powodujących uniknięcie emisji z instalacji objętych wspólnotowym systemem;
- 6) procentowy udział jednostek redukcji emisji lub jednostek poświadczonej redukcji emisji w rozdzielonej liczbie uprawnień, które mogą być wykorzystane do rocznego rozliczenia.

Art.25

1. W krajowym planie dla krajowego systemu dla każdego okresu rozliczeniowego, określa się:

- 1) całkowitą liczbę uprawnień do emisji do rozdziału;
- 2) wykaz instalacji wraz z rozdzieloną dla nich liczbą uprawnień do emisji w okresie rozliczeniowym w poszczególnych latach tego okresu;
- 3) liczbę uprawnień do emisji stanowiącą krajową rezerwę uprawnień do emisji dla instalacji nowych.

2. W krajowym planie dla krajowego systemu może być określona liczba uprawnień do emisji na poszczególne lata okresu rozliczeniowego, które będą stanowić operacyjną rezerwę uprawnień do emisji na pokrycie zapotrzebowania na uprawnienia wynikającego z nieprzewidzianych wzrostów emisji.

Art. 26

1. Opracowując krajowy plan, bierze się pod uwagę:

- 1) polityki, strategii, plany lub programy dotyczące w szczególności przemysłu, energetyki, ochrony środowiska oraz rolnictwa i leśnictwa;

- 2) całkowitą emisję krajową oraz emisję z instalacji objętych systemem w okresie ostatnich 5 lat;
 - 3) relacje wielkości emisji z instalacji do wielkości produkcji lub ilości wykorzystanych surowców, materiałów lub paliw;
 - 4) wdrażane technologie efektywne z punktu widzenia ochrony środowiska oraz wytwarzania i wykorzystywania energii.
2. W uzasadnieniu do krajowego planu podaje się:
- 1) kryteria rozdziału uprawnień do emisji między rodzaje instalacji i między instalacje tego samego rodzaju;
 - 2) informacje o sposobie wykorzystania uwag i wniosków zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych.

Art.27

1. Uprawnienia do emisji z krajowej rezerwy, o której mowa w art. 24 pkt 3, rozdzielane są nowym instalacjom do wyczerpania rezerwy.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia równego traktowania prowadzących nowe instalacje, określi w drodze rozporządzenia sposób rozdziału uprawnień do emisji z krajowej rezerwy, o których mowa w 24 pkt 3.

Art. 28

1. Uprawnienia do emisji z rezerwy operacyjnej, o której mowa w art. 25 ust. 2, mogą być przyznawane na pokrycie nieprzewidzianego wzrostu emisji prowadzącemu instalację i służą wyłącznie do rozliczenia się z rzeczywistej emisji. W przypadku, gdy rezerwa ta nie będzie wykorzystana – uprawnienia do emisji będą corocznie anulowane.
2. Uprawnienia z rezerwy operacyjnej, o której mowa w art. 25 ust. 2, są rozdzielane do jej wyczerpania.
3. Minister właściwy do spraw środowiska, w przypadku określenia liczby uprawnień do emisji stanowiących rezerwę, o której mowa w art. 26 ust. 2, może określić w drodze rozporządzenia sposób podziału uprawnień do emisji prowadzącym instalacje lub zarządcom, o których mowa w art. 41 ust. 2, i przypadki w jakich ta rezerwa będzie mogła być wykorzystywana.

Art. 29

1. Uprawnieniami do emisji przeznaczonymi na aukcję, o której mowa w art. 24 pkt 4, zarządzają Lasy Państwowe.

2. Przekazanie uprawnień do emisji na aukcję następuje co roku w drodze decyzji ministra właściwego do spraw środowiska.
3. Lasy Państwowe ogłaszają w Biuletynie Informacji Publicznej termin, w którym odbędzie się aukcja uprawnień do emisji, co najmniej na 30 dni przed jej rozpoczęciem.
4. Rezerwa uprawnień do emisji, o której mowa w art. 24 pkt 4, w wielkości nieprzekraczającej 20% ilości uprawnień do emisji stanowiących tę rezerwę, jest przeznaczana do zbycia w drodze aukcji, wyłącznie na potrzeby prowadzących instalacje objęte krajowym planem, którym liczba uprawnień do emisji przyznana w krajowym planie nie wystarcza na pokrycie emisji, przepis ten stosuje się odpowiednio do zarządcy, o którym mowa w art. 41 ust. 2.
5. Prawo prowadzących instalację, objętych krajowym planem, do przystąpienia do aukcji, o której mowa w ust.4, jest warunkowane wielkością emisji i niedoborem liczby uprawnień do emisji rozdzielonej w krajowym planie.
6. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednoczenia zbieranych informacji i zapewnienia ich rzetelności, określi w drodze rozporządzenia sposób dokumentowania oraz wielkość emisji i wielkość niedoboru liczby uprawnień do emisji rozdzielonej w krajowym planie, warunkujących przystąpienie na warunkach wyłączności do aukcji prowadzących instalacje, objęte krajowym planem.
7. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio także do prowadzących nowe instalacje.
8. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia środków na realizację celów, o których mowa w ust. 10, określa w drodze decyzji cenę wyjściową uprawnienia dla każdej sesji aukcyjnej.
9. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia właściwego zarządzania uprawnieniami przeznaczonymi na aukcję oraz zapewnienia prawidłowego przebiegu aukcji, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia aukcji przez Lasy Państwowe.
10. Środki pieniężne uzyskane z aukcji wpływają na wyodrębniony rachunek funduszu leśnego z przeznaczaniem na cele określone w art. 7 ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 11.
11. Wpływy uzyskane z aukcji w wielkości 0,5% przekazywane są na realizację zadań Krajowego Administratora, o których mowa w art. 14. ust.2 pkt.19.

12. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych jest obowiązany do składania Ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacji z przebiegu aukcji i ze sposobu wydatkowania środków pieniężnych, będących wpływami z tej aukcji.
13. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia równego dostępu do środków, o których mowa w ust. 10, oraz dążeniem do zapewniania możliwie największego efektu ekologicznego z ich wydatkowania, określi w drodze rozporządzenia:
 - 1) wykaz przedsięwzięć, służących osiągnięciu celów wymienionych w art. 7 ust. 2;
 - 2) sposób postępowania Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, mający na celu dokonywanie wyboru podmiotów, korzystających ze środków funduszu leśnego, pochodzących z aukcji uprawnieniami do emisji;
 - 3) zakres, formę, układ i terminy składania informacji z przebiegu aukcji i sposobu wydatkowania środków pieniężnych, będących wpływami z tej aukcji.

Art.30

1. Prowadzący instalację objętą systemem jest obowiązany do przekazywania Krajowemu Administratorowi informacji, na podstawie, których jest opracowywany krajowy plan.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą prawidłowego opracowania krajowego planu, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) zakres;
 - 2) termin składania;
 - 3) sposób przekazywania, formę i układ- informacji, o których mowa w ust. 1.

Art.31

1. Krajowy plan dla wspólnotowego systemu jest przedkładany przez ministra właściwego do spraw środowiska Komisji Europejskiej oraz państwom członkowskim Unii Europejskiej nie później niż na 18 miesięcy przed rozpoczęciem okresu rozliczeniowego.

2. Po uzyskaniu akceptacji Komisji Europejskiej Rada Ministrów przyjmuje, w drodze rozporządzenia, krajowy plan dla wspólnotowego systemu.

Art.32

Krajowy plan dla krajowego systemu przyjmuje w drodze rozporządzenia Rada Ministrów.

Art.33

Jeżeli jest to uzasadnione względami gospodarczymi, bezpieczeństwem energetycznym państwa lub koniecznością dotrzymania dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, zawiesić albo ograniczyć obowiązywanie krajowego planu dla krajowego systemu w całości lub w odniesieniu do określonych instalacji, ustalając jednocześnie sposób postępowania z uprawnieniami do emisji przyznanymi na podstawie tego krajowego planu.

Rozdział 6

Rozdział i wykorzystywanie uprawnień do emisji

Art.34

1. Uprawnienia do emisji są przyznawane dla instalacji, dysponuje nimi prowadzący instalację lub zarządca, o którym mowa w art. 41 ust. 2, dla każdej instalacji objętej systemem na okres rozliczeniowy, z podziałem na poszczególne lata tego okresu.
2. Uprawnienia do emisji dla instalacji istniejących są rozdzielane w krajowym planie.
3. Uprawnienia do emisji, o których mowa w art. 24 pkt 3 dla instalacji nowych są rozdzielane w zezwoleniu, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Uprawnienia do emisji, o których mowa w art. 24 pkt 3 dla instalacji, o której mowa w art. 3 pkt 9 lit. c są rozdzielane w zezwoleniu, na pokrycie wzrostu emisji.

Art.35

Wielkość emisji wynikająca z liczby przyznaných dla instalacji uprawnień do emisji w roku nie może być większa od wielkości dopuszczalnej emisji, wyrażonej w Mg/rok, dla substancji objętych krajowym systemem, określonej w pozwoleniu zintegrowanym albo w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska.

Art.36

1. We wspólnotowym systemie do 28 lutego każdego roku okresu rozliczeniowego Krajowy Administrator wydaje na odpowiednie rachunki w Krajowym Rejestrze uprawnienia do emisji rozdzielone w krajowym planie poszczególnym instalacjom na dany rok okresu rozliczeniowego.
2. Uprawnienia do emisji przyznane w zezwoleniu Krajowy Administrator wprowadza na rachunek prowadzącego instalację w terminie 3 dni od otrzymania kopii zezwolenia, o którym mowa w art. 42 ust. 1.

Art.37

1. Prowadzący instalację, któremu rozdzielono uprawnienia do emisji, uiszcza opłatę w wysokości równej iloczynowi liczby uprawnień do emisji przyznanych na pierwszy rok okresu rozliczeniowego i obowiązującej w roku poprzednim, jednostkowej stawki opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, dotyczącej substancji objętej uprawnieniem do emisji, pomnożonej przez tysiąc. Jednostkowej stawki opłaty nie mnoży się przez tysiąc w przypadku, gdy dotyczy ona dwutlenku węgla (CO₂) i metanu (CH₄).
2. Prowadzący instalację, który uiścił opłatę, o której mowa w ust. 1, nie ponosi, w pierwszym roku okresu rozliczeniowego, opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska, za wprowadzanie do powietrza substancji, na których emisję uzyskał uprawnienia do emisji, z tym że jest obowiązany zgodnie z przepisem ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska, do złożenia marszałkowi województwa i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska wykazu zawierającego informacje i dane o wprowadzonych do powietrza ilościach substancji.
3. Prowadzący instalację jest obowiązany uiścić:
 - 1) 50 % kwoty opłaty, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie:
 - a) rozporządzenia, o którym mowa w art. 31 ust. 2 - w przypadku gazów cieplarnianych,
 - b) rozporządzenia, o którym mowa w art. 32 - w przypadku substancji objętych krajowym systemem handlu uprawnieniami do emisji;
 - 2) 50 % kwoty opłaty, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 miesięcy od dnia wejścia w życie:

- a) rozporządzenia, o którym mowa w art. 31 ust. 2 - w przypadku gazów cieplarnianych,
 - b) rozporządzenia, o którym mowa w art. 32 - w przypadku substancji objętych krajowym systemem handlu uprawnieniami do emisji.
4. Do ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁴⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują organowi właściwemu do wydania zezwolenia.
 5. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art.38

1. Uprawnienia do emisji wydane na rachunek w Krajowym Rejestrze dla instalacji na dany rok okresu rozliczeniowego prowadzący instalację lub zarządca, o którym mowa w art. 41 ust. 2 obowiązany jest przeznaczyć, na pokrycie rzeczywistej wielkości emisji do powietrza substancji objętej uprawnieniem do emisji w danym roku okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem ust.2-4.
2. Uprawnienia do emisji wydane na rachunek w Krajowym Rejestrze dla instalacji na dany rok okresu rozliczeniowego mogą być zbywane, z tym, że w przypadku gdy prowadzący instalację lub zarządca, o którym mowa w art. 41 ust. 2 dokona zbycia uprawnień do emisji w ilości większej niż wielkość emisji do powietrza w danym roku substancji objętej uprawnieniem do emisji, umowa zbycia jest nieważna w części, w jakiej na rachunku prowadzącego instalację w Krajowym Rejestrze spowoduje niedobór uprawnień do emisji niezbędnych do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.
3. Uprawnienia do emisji wydane na rachunek w Krajowym Rejestrze dla instalacji na dany rok okresu rozliczeniowego mogą być przenoszone na następny rok danego okresu rozliczeniowego.
4. Prowadzący instalację spełniający warunki do ogłoszenia upadłości, o których mowa w art. 10, 11 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze⁵⁾, lub przeprowadzenia likwidacji nie może

⁴⁾ Dz. U z 2005 r. Nr 86, poz.732, Nr 85, poz.727, z 2004 r. Nr 93, poz. 894, z 2005 r. Nr 143, poz.1199, Nr 143, poz. 1199, M.P. z 2005 r. Nr 49, poz.671, Nr 49, poz. 672, Dz. U. z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470.

⁵⁾ Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535; Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808, Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 94, poz. 785, Nr 183, poz. 1538, Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 47, poz. 347, Nr 133, poz. 935.

- zbywać uprawnień do emisji przed wywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w ust. 1.
5. Osoba, która działając w imieniu podmiotu, o którym mowa w ust. 4 dokonuje zbycia uprawnień do emisji z naruszeniem obowiązku, o którym mowa w ust. 1 ponosi odpowiedzialność za rozliczenie z uprawnień do emisji całym swym majątkiem.
 6. Zabezpieczenie realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1 może być zrealizowane poprzez przedłożenie do umorzenia odpowiedniej ilości uprawnień do emisji, o której mowa w art. 63 ust.1 lub wskazanie majątku prowadzącego instalację gwarantującego wykonanie tego obowiązku.
 7. Uprawnienia do emisji mogą być dobrowolnie anulowane przez prowadzącego instalację.
 8. W przypadku krajowego systemu umowy zbycia uprawnień do emisji mogą być zawierane wyłącznie między prowadzącymi instalacje, którym przyznano uprawnienia do emisji w krajowym systemie.
 9. W przypadku wspólnotowego systemu umowy zbycia uprawnień do emisji mogą być zawierane między:
 - 1) osobami fizycznymi, osobami prawnymi lub jednostkami organizacyjnymi niebędącymi osobami prawnymi - w ramach Wspólnoty Europejskiej;
 - 2) osobami fizycznymi, osobami prawnymi lub jednostkami organizacyjnymi niebędącymi osobami prawnymi z państw uprawnionych, które ratyfikowały Protokół z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzony dnia 11 grudnia 1997r., po zawarciu przez Komisję Europejską porozumienie z państwem uprawnionym, w celu zapewnienia wzajemnego uznawania uprawnień do emisji w ramach wspólnotowego systemu.
 10. Do zbycia uprawnień do emisji stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Art.39

1. Nie przenosi się uprawnień do emisji między okresami rozliczeniowymi z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.
2. Jeżeli jest to uzasadnione względami gospodarczymi, bezpieczeństwem energetycznym państwa minister właściwy do spraw środowiska może, w drodze rozporządzenia, zezwolić na przenoszenie przez prowadzącego instalację uprawnień do emisji na następny okres rozliczeniowy dla krajowego systemu.

3. Jeżeli jest to uzasadnione względami gospodarczymi, bezpieczeństwem energetycznym państwa minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia efektywnego działania instalacji, może w drodze rozporządzenia zezwolić na przenoszenie przez prowadzącego instalację uprawnień do emisji na następny okres rozliczeniowy dla wspólnotowego systemu.
4. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia efektywnego działania instalacji, może określić, w drodze rozporządzenia, warunki przenoszenia przez prowadzącego instalację uprawnień do emisji na następne lata okresu rozliczeniowego w krajowym systemie.

Art. 40

1. Prowadzący instalację może przenosić uprawnienia do emisji między instalacjami, do których posiada tytuł prawny.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zarządcy, o którym mowa w art. 41 ust. 2.

Art. 41

1. W celu wspólnego wypełnienia zobowiązań wynikających z ustawy prowadzący instalacje jednego rodzaju mogą tworzyć grupy instalacji powoływane na okresy rozliczeniowe.
2. Prowadzący instalacje przed wystąpieniem z wnioskiem o utworzenie grupy instalacji powołują zarządcę:
 - 1) który działa w imieniu i na rzecz prowadzących instalacje wchodzące w skład grupy, na podstawie zawartej umowy o powołaniu grupy;
 - 2) który będzie dysponował uprawnieniami do emisji znajdującymi się na rachunkach instalacji wchodzących w skład grupy instalacji na zasadach określonych w umowie o powołaniu grupy;
 - 3) który będzie odpowiedzialny wraz z prowadzącym instalację za rozliczanie uprawnień do emisji z danej instalacji.
3. Wniosek o utworzenie grupy instalacji powinien zawierać:
 - 1) wykaz i określenie rodzaju instalacji wchodzących w skład grupy instalacji;
 - 2) określenie lokalizacji instalacji wchodzących w skład grupy instalacji;
 - 3) oznaczenie prowadzących instalacje wchodzące w skład grupy instalacji oraz ich adresy zamieszkania lub siedziby;

- 4) informacje o tytułach prawnych do instalacji wchodzących w skład grupy instalacji;
 - 5) oznaczenie zarządcy, jego adres zamieszkania lub siedziby oraz dokument potwierdzający jego powołanie;
 - 6) okres, na który grupa instalacji ma być utworzona.
4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, należy dołączyć kopię umowy o powołaniu grupy.
 5. Prowadzący instalacje występują z wnioskiem o utworzenie grupy instalacji do ministra właściwego do spraw środowiska.
 6. W przypadku wspólnotowego systemu minister właściwy do spraw środowiska przesyła do Komisji Europejskiej wniosek o utworzenie grupy instalacji niezwłocznie po jego otrzymaniu.
 7. Jeżeli Komisja Europejska w terminie 3 miesięcy od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 3, nie odrzuci tego wniosku, minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję o utworzeniu grupy.
 8. Utworzenie grupy instalacji w przypadku krajowego systemu handlu uprawnieniami do emisji następuje w drodze decyzji ministra właściwego do spraw środowiska.
 9. Kopię wniosku, o którym mowa w ust 7 i kopię decyzji, o której mowa ust. 8, minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Krajowemu Administratorowi.
 10. Kopię umowy o utworzeniu grupy instalacji zarządca, o którym mowa w ust. 2, przekazuje Krajowemu Administratorowi.

Rozdział 7

Zezwolenia

Art. 42

1. Prowadzący instalację objętą systemem jest obowiązany do uzyskania zezwolenia.
2. Prowadzący instalację może rozporządzać rozdzielonymi uprawnieniami do emisji w sposób określony w art. 38 po uzyskaniu zezwolenia, otworzeniu rachunku, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia 2216/2004 oraz wydaniu uprawnień na rachunek prowadzącego instalację.

Art.43

1. Zezwolenie jest wydawane na wniosek prowadzącego instalację.
2. Zezwolenie wydaje organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska po uzgodnieniu z Krajowym Administratorem.
3. W celu uzgodnienia, o którym mowa w ust. 2, organ właściwy do wydania zezwolenia przesyła do Krajowego Administratora wniosek o wydanie zezwolenia wraz z projektem zezwolenia.
4. Uzgodnienie następuje w formie postanowienia.
5. Zezwolenie jest wydawane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.
6. Organ właściwy, o którym mowa w ust. 2, przesyła kopię wydanego zezwolenia Krajowemu Administratorowi i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.
7. Termin do złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 wynosi 2 miesiące od chwili rozpoczęcia działalności powodującej emisję gazów cieplarnianych w przypadku wspólnotowego systemu lub innych substancji, określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 12, w przypadku krajowego systemu.

Art.44

1. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać:
 - 1) oznaczenie prowadzącego instalację i jego adres zamieszkania lub siedziby;
 - 2) informację o tytule prawnym do instalacji;
 - 3) informację o rodzaju instalacji oraz charakterystykę techniczną źródeł powstawania i miejsca emisji;
 - 4) informacje o rodzajach wykorzystywanych materiałów, surowców i paliw oraz o wielkości produkcji w każdym roku z ostatnich 5 lat;
 - 5) wykaz substancji, które mają być objęte zezwoleniem;
 - 6) proponowana metodyka monitorowania wielkości emisji.
2. Do wniosku o wydanie zezwolenia należy dołączyć pozwolenie zintegrowane albo pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, jeżeli jego uzyskanie jest wymagane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska. Pozwoleń tych nie dołącza się, jeżeli zostały one wydane przez organ właściwy do wydania zezwolenia.

Art.45

1. W zezwoleniu określa się:
 - 1) substancje objęte systemem;
 - 2) rodzaj instalacji objętych systemem;
 - 3) metodykę monitorowania wielkości emisji;
 - 4) kod instalacji zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy.
2. Dla instalacji nowych w zezwoleniu określa się także:
 - 1) liczbę rozdzielonych uprawnień do emisji na czas do końca okresu rozliczeniowego, dla instalacji nowej, o której mowa w art. 3 pkt 9 lit. a i b po pomniejszeniu o liczbę uprawnień do emisji, które prowadzący instalację zbył w przypadku instalacji nowej, o której mowa w art. 3 pkt 9 lit.c, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 1,
 - 2) wysokość opłaty, o której mowa w art. 37 ust. 1; z zastrzeżeniem ust. 3;
 - 3) W przypadku gdy okres, na który rozdzielono uprawnienia jest krótszy, niż 12 miesięcy wysokość opłaty ustala się w wysokości równej iloczynowi liczby rozdzielonych uprawnień do emisji i obowiązującej w roku poprzednim jednostkowej stawki opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, dotyczącej substancji objętej uprawnieniem do emisji.

Art.46

1. Prowadzący instalację jest obowiązany poinformować organ właściwy do wydania zezwolenia o planowanych zmianach zdolności produkcyjnej, zainstalowanej mocy, funkcjonowania lub rozbudowie instalacji, powodujących zmianę wielkości emisji.
2. Jeżeli zmiana, o której mowa w ust. 1, skutkuje wzrostem emisji z instalacji w zezwoleniu przyznaje się uprawnienia do emisji na pokrycie wzrostu emisji.
3. Organ, o którym mowa w ust. 1, wezwie prowadzącego instalację, w terminie 30 dni od otrzymania informacji, do złożenia wniosku o zmianę zezwolenia jeżeli uzna, że zmiany w instalacji wymagają zmiany zezwolenia.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3 powinien zawierać:
 - 1) oznaczenie prowadzącego instalację i jego adres zamieszkania lub siedziby;
 - 2) informację o tytule prawnym do instalacji;

- 3) informację o rodzaju instalacji, charakterystykę techniczną źródeł powstawania i miejsca emisji oraz charakterystykę dokonanych zmian;
 - 4) informacje o rodzajach wykorzystywanych materiałów, surowców i paliw oraz o wielkości produkcji w każdym roku z ostatnich 5 lat;
 - 5) wykaz substancji, które mają być objęte zezwoleniem;
 - 6) propozycję procedury monitorowania wielkości emisji, jeżeli zmiana zdolności produkcyjnej, zainstalowanej mocy, funkcjonowania lub rozbudowy powodującej wzrost emisji substancji objętej systemem spowoduje zmianę procedury monitorowania wielkości emisji.
5. Do wniosku o zmianę zezwolenia należy dołączyć pozwolenie zintegrowane albo pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, jeżeli jego uzyskanie jest wymagane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska. Pozwoleń tych nie dołącza się, jeżeli zostały one wydane przez organ właściwy do wydania zezwolenia.
6. W przypadku zwiększenia produkcji skutkującej zwiększeniem emisji w przypadku instalacji, wyłączonych z systemu z mocy decyzji, o której mowa w art. 9 ust. 1 przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 7.
7. Decyzja w sprawie wyłączenia z systemu, o której mowa w art. 9 ust. 1 wygasa z dniem w którym, decyzja o zmianie zezwolenia stanie się ostateczna.

Art.47

1. W przypadku nabycia tytułu prawnego do instalacji objętej systemem nabywca:
 - 1) przejmuje prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia oraz przydzielonych dla tej instalacji uprawnień do emisji;
 - 2) jest obowiązany zgłosić do Krajowego Rejestru nabycie tytułu prawnego do instalacji w ciągu 30 dni od dnia zawarcia umowy, poprzez wskazanie stron umowy, daty wejścia w życie umowy, na mocy której został nabyty tytuł prawny do instalacji.
2. Nabywca i zbywca są odpowiedzialni solidarnie za rozliczenie się z przyznanymi uprawnieniami do emisji od dnia 1 stycznia, w roku, w którym nastąpiło nabycie do dnia nabycia. Do rozliczania się z przyznanymi uprawnieniami do emisji stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 9.

Art.48

1. W przypadku podziału instalacji objętej systemem między dwóch lub więcej prowadzących instalacje nabywcy występują z wnioskiem o

zezwolenia dla każdej instalacji powstałej w wyniku podziału, jeżeli instalacje te będą spełniały kryteria objęcia systemem.

2. Do rozliczenia uprawnień do emisji przyznanych dla instalacji przed jej podziałem jest obowiązany prowadzący instalację przed jej podziałem.
3. Łączna liczba uprawnień do emisji przyznanych dla instalacji powstałym w wyniku podziału nie może być większa od liczby uprawnień do emisji pozostałych po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 2.
4. Instalacjom powstałym w wyniku podziału w zezwoleniu przyznaje się uprawnienia do emisji w ilości odpowiadającej wielkości prognozowanej emisji.
5. Jeżeli w wyniku podziału instalacji powstanie instalacja nieobjęta systemem uprawnienia do emisji w ilości odpowiadającej wielkości prognozowanej emisji z tej instalacji w następnych latach okresu rozliczeniowego powiększą krajową rezerwę, o której mowa w art. 24 pkt 3.

Art.49

1. Zezwolenie wygasa, w przypadku wyłączenia instalacji z systemu, o którym mowa w art. 48 ust. 5.
2. W przypadku wygaśnięcia zezwolenia uprawnienia do emisji rozdzielone prowadzącemu instalację na następne lata okresu rozliczeniowego powiększają krajową rezerwę, o której mowa w art. 24 pkt 3.

Rozdział 8

Inwentaryzacja i prognozy emisji gazów cieplarnianych i innych substancji.

Art.50

1. Tworzy się Krajowy System Inwentaryzacji Emisji w celu zbierania, gromadzenia i przetwarzania informacji dotyczących wprowadzanych do powietrza substancji
2. Organem właściwym w sprawach dotyczących ustalania poziomów emisji, krajowej inwentaryzacji emisji i opracowywania prognoz emisji gazów cieplarnianych i innych substancji jest minister właściwy do spraw środowiska.

Art. 51

1. Informacje dla Krajowego Systemie Inwentaryzacji Emisji, o których mowa w art. 50 ust. 2 uzyskiwane są z systemu statystyki publicznej, administracyjnych systemów informacji na poziomie krajowym lub wojewódzkim, rocznych raportów sporządzanych przez prowadzących instalacje objęte wspólnotowym lub krajowym systemem oraz od prowadzących instalacje, którzy prowadzą co najmniej jedną z działalności spośród określonych w Załącznik nr I do rozporządzenia (WE) Nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniającego dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 33 z 4.2.2006, str. 1) oraz od innych rodzajów działalności określonych przez ministra właściwego do spraw środowiska.
 2. Minister właściwy do spraw środowiska określi w drodze rozporządzenia:
 - 1) wykaz rodzajów działalności, o których mowa a ust. 1;
 - 2) zakres informacji o rodzajach źródeł wraz z informacją o rodzajach stosowanych paliw i surowców oraz wielkości produkcji;
 - 3) zakres informacji o stosowanych technologiach;
 - 4) zakres informacji o podejmowanych działaniach mających na wpływ na wielkość emisji;
 - 5) sposób opracowywania informacji, o których mowa w pkt 1-4;
 - 6) sposób, formę i termin przekazywania informacji, o których mowa w pkt 1-4;
- przekazywanych przez prowadzących instalację do Krajowego Systemie Inwentaryzacji Emisji.

Art.52

Na podstawie informacji zawartych w Krajowym Systemie Inwentaryzacji Emisji Krajowy Administrator opracowuje następujące raporty:

- 1) roczne inwentaryzacje gazów cieplarnianych zgodnie z wytycznymi dla Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992r. (Dz. U. z 1996 r. Nr 53, poz. 238) zwanej dalej „Konwencja Klimatyczną”,
- 2) roczne inwentaryzacje innych substancji niż gazy cieplarniane, wymaganych dla Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości sporządzonej w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz. U. z 1985 r. Nr 60, poz. 311) oraz dyrektywy 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia

23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczeń;

- 3) roczne inwentaryzacje emisji substancji objętych dyrektywą 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych źródeł spalania;
- 4) raporty dotyczące krajowych projekcji emisji substancji wprowadzanych do powietrza;

oraz inne dokumenty wymagane prawem Wspólnoty Europejskiej.

Art. 53

1. Raport, o którym mowa w art. 52 pkt 1 powinien zawierać w szczególności:

- 1) antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych wprowadzone do powietrza w ciągu roku przed rokiem ubiegłym (rok X-2),
- 2) wstępne dane o emisjach tlenku węgla (CO), dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x) i lotnych związków organicznych (LZO) za rok przed rokiem ubiegłym (rok X-2) wraz z ostatecznymi danymi za rok poprzedzający okres trzyletni (rok X-3),
- 3) antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych wprowadzanych do powietrza przez instalacje, inne źródła i usuwania przez pochłaniacze dwutlenku węgla pochodzące z użytkowania gruntów, zmiany użytkowania terenu oraz leśnictwa w ciągu roku przed rokiem ubiegłym (rok X-2),
- 4) informacje dotyczące rozliczenia emisji i usuwania przez pochłaniacze dwutlenku węgla w ramach użytkowania gruntów, zmiany użytkowania terenu oraz leśnictwa, za lata pomiędzy rokiem bazowym, a rokiem przed rokiem ubiegłym (rok X-2),
- 5) wszelkie zmiany w informacjach, o których mowa w punktach od (1) do (4) dotyczące lat pomiędzy rokiem bazowym, a rokiem poprzedzającym okres trzyletni (rok X-3),
- 6) informacje dotyczące planu zapewnienia jakości i jej kontroli, ogólne szacunki niepewności, ogólna ocena kompletności oraz informacje o przeprowadzonych ponownie obliczeniach w krajowej inwentaryzacji emisji;
- 7) informacje z krajowego rejestru, dotyczące wydania, pozyskania, utrzymania, transferu, likwidacji, wycofania i przeniesienia jednostek przyznanej emisji, jednostek pochłaniania, jednostek redukcji emisji i jednostek poświadczonej redukcji emisji za rok poprzedni (rok X-1);

- 8) informacje o podmiotach upoważnionych, o których jest mowa w art. 6 ust. 1 - 3, do uczestniczenia w mechanizmach Protokołu z Kioto, zgodnie z przepisami krajowymi i wspólnotowymi;
- 9) działania podejmowane w celu poprawienia wiarygodności szacunkowych informacji,
- 10) informacje o wskaźnikach za rok przed rokiem ubiegłym (rok X-2);
- 11) wszelkie zmiany w krajowej inwentaryzacji emisji.

2. Raport, o którym mowa w art. 52 pkt 2 powinien zawierać w szczególności:

- 1) wstępne dane o emisjach dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x), amoniaku (NH₃) i lotnych związków organicznych (LZO) za rok ubiegły (rok X-1) wraz z ostatecznymi danymi za rok poprzedzający rok ubiegły (rok X-2),
- 2) krajowe sumaryczne projekcje emisji dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x), amoniaku (NH₃) i lotnych związków organicznych (LZO) w roku 2010,
- 3) informacje umożliwiające analizowanie głównych założeń społeczno – ekonomicznych przyjętych w krajowej inwentaryzacji emisji i projekcjach.

3. Raport, o którym mowa w art. 52 pkt 3 powinien zawierać w szczególności:

- 1) łączne roczne emisje SO₂, NO_x i pyłu (jako całkowite cząsteczki zawieszone) z podaniem oddzielnie emisji z rafinerii,
- 2) łączną roczną ilość energii doprowadzonej, związanej z wartością opałową netto, w rozbiciu na pięć kategorii paliwa: biomasa, inne paliwa stałe, paliwa ciekłe, gaz ziemny, inne gazy,
- 3) począwszy od 1 stycznia 2008 r. informacje dotyczące istniejących instalacji wyłączonych z obowiązku zgodności ze standardami emisji oraz z ich włączenia do krajowych planów redukcji emisji, co do których prowadzący zobowiązali się w pisemnej deklaracji przedłożonej właściwemu organowi ochrony środowiska najpóźniej do 30 czerwca 2004 r., że nie będzie eksploatował obiektu przez więcej niż 20.000 godzin eksploatacyjnych począwszy od 1 stycznia 2008 r. a skończywszy nie później niż 31 grudnia 2015 r. łącznie z rejestrem wykorzystanego i nie wykorzystanego czasu przewidzianego dla pozostałego okresu eksploatacji tych instalacji.

4. W raportach, o których mowa w ust. 1-3, przedstawia się informacje o krajowej polityce i podejmowanych działaniach, przyczyniających się do ograniczania lub redukcji emisji gazów cieplarnianych i innych substancji oraz zwiększających ich

usunięcie przez pochłaniacze, przedstawione w układzie działalności lub instalacji dla każdego z gazów cieplarnianych, w tym:

- 1) cele polityki krajowej oraz zakres i rodzaje podejmowanych działań,
- 2) rodzaje stosowanych instrumentów prawnych, ekonomicznych i administracyjnych,
- 3) stan zaawansowania wdrażania obowiązującej polityki lub innych działań,
- 4) wskaźniki służące do monitorowania i oceny postępu w realizacji polityk i działań;
- 5) informacje dotyczące ograniczenia emisji poprzez jej usunięcie przez pochłaniacze;
- 6) informacje wymienione w pkt 1 i 2 przedstawiane są w układzie działalności lub instalacji dla każdego z gazów cieplarnianych i innej substancji;
- 7) ilościowe dane szacunkowe dotyczące efektów polityk i działań i usuwania przez pochłaniacze gazów cieplarnianych i innych substancji pomiędzy rokiem bazowym, a kolejnymi latami, w tym od roku 1990 co 5 lat oraz zaistniałe wcześniej lub prognozowane skutki gospodarcze podejmowanych działań;
- 8) informacje, w jakim stopniu działania krajowe są realizowane poprzez zastosowanie projektów wspólnych wdrożeń i mechanizmu czystego rozwoju oraz międzynarodowego handlu uprawnieniami do emisji.

Art. 55

1. 1.Roczny raport, o którym mowa w art. 52 pkt 1, jest przedkładany przez Krajowego Administratora do dnia 1 grudnia roku następnego po roku, którego dotyczy ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
2. Minister właściwy do spraw środowiska po przyjęciu raportu, o którym mowa w art. 52 pkt 1 - w terminie do dnia 15 stycznia roku następnego przekazuje go do Komisji Europejskiej i do Sekretariatu Konwencji Klimatycznej.
3. Roczny raport, o którym mowa w art. 52 pkt 2, jest przedkładany przez Krajowego Administratora do 1 grudnia roku następnego po roku, którego dotyczy ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
4. Minister właściwy do spraw środowiska po przyjęciu raportu, o którym mowa w art. 52. pkt 2 - w terminie do dnia 31 grudnia roku następnego przekazuje go do Komisji Europejskiej i do Sekretariatu konwencji w

sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości (CLRTAP).

5. Raport, o którym mowa w art. 52 pkt 3, jest przedkładany przez Krajowego Administratora do 1 grudnia roku następnego licząc od końca danego trzyletniego okresu, którego dotyczy ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
6. 6. Minister właściwy do spraw środowiska po przyjęciu raportu, o którym mowa w art. 52 pkt 3 - w terminie do dnia 31 grudnia tego roku przekazuje go do Komisji Europejskiej.

Art. 56

1. Na potrzeby Krajowego Systemu Inwentaryzacji Emisji ministrowie właściwym do spraw gospodarki, rolnictwa, transportu, każdy w zakresie swoich właściwości sporządzają krajową projekcję zawierającą opis przyjętych założeń i zastosowanej metodologii.
2. Rada Ministrów przyjmuje krajowe projekcje emisji w drodze uchwały.
3. W uchwale, o którym mowa w ust. 2 określa się termin obowiązywania krajowej projekcji emisji.
4. Krajową projekcję emisji, każdy z ministrów, których mowa w ust. 1 przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, kierując się potrzebą zbierania informacji do **Krajowego System Inwentaryzacji Emisji, koniecznych do wypełnienia** zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie raportowania i opracowywania raportów, o których mowa w art. 52 w tym krajowych projekcji emisji, określi:
 - 1) listę rodzajów działalności wraz z rodzajem instalacji i ich progami wydajności, rodzaje stosowanych paliw i surowców lub źródeł, dla jakich minister właściwym do spraw gospodarki, minister właściwym do spraw rolnictwa, minister właściwym do spraw transportu powinni sporządzać krajowe projekcje emisji;
 - 2) terminy sporządzania krajowych projekcji emisji;
 - 3) sposób sporządzania krajowych projekcji emisji;
 - 4) zakres i tryb weryfikacji informacji niezbędnych do sporządzania krajowej projekcji;
 - 5) sposób, formę i termin przekazywania krajowych projekcji emisji ministrowi właściwemu do spraw środowiska;

Art.57

1. Krajowy Administrator opracowuje raport dotyczący krajowych sumarycznych projekcji emisji gazów cieplarnianych ze wszystkich instalacji oraz redukcji poprzez pochłaniacze dla roku 2000 co 5 lat.

2. Raport, o którym mowa w ust. 1 zawiera w szczególności:

- 1) prognozy emisji dodatkowych działań, wymienionymi w dokumentach międzynarodowych i wytycznych do Konwencji Klimatycznej;
- 2) wskazanie polityk gospodarczych i działań sektorowych uwzględnionych w tych projekcjach,
- 3) wyniki analiz wrażliwości przeprowadzonej dla tych projekcji, oraz
- 4) opisy metodyk, modeli, założeń bazowych oraz kluczowych parametrów wejściowych i wyjściowych.

3. Krajowy Administrator w raporcie, o którym mowa w ust. 1 przedstawia także:

- 1) informacje dotyczące podejmowanych lub planowanych działań na rzecz wdrożenia wskazanych regulacji prawnych i polityki Wspólnoty,
- 2) informacje dotyczące działań prawnych i instytucjonalnych na rzecz przygotowania do wdrożenia zobowiązań wynikających z Protokołu z Kioto, a także informacje dotyczące działań i krajowych wdrożeń procedur zgodności i egzekucji,
- 3) informacje dotyczące działań instytucjonalnych i finansowych, procedur podejmowania decyzji w celu koordynowania i wspierania działań w zakresie uczestniczenia w mechanizmach Protokołu z Kioto, w tym uczestnictwa osób prawnych.

Rozdział 9

Monitorowanie wielkości emisji i rozliczanie uprawnień do emisji

Art.57

1. Prowadzący instalację jest obowiązany do monitorowania wielkości emisji.
2. Prowadzący instalację lub zarządca, o którym mowa w art. 41 ust. 2, są obowiązani do rozliczania uprawnień do emisji.
3. Rozliczenia uprawnień do emisji dokonuje się na podstawie raportu, w którym zawarte są informacje o wielkości emisji na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, wygaśnięcia zezwolenia, podziału instalacji.

4. Rozliczenia, o którym mowa w ust.3 dokonuje się w trybie określonym w art.62.

Art.58

Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia wiarygodności informacji o wprowadzanych do powietrza substancjach objętych systemem, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób monitorowania wielkości emisji;
- 2) częstotliwość przekazywania danych dotyczących monitorowanych wielkości emisji;
- 3) zakres informacji zawartych w rocznym raporcie;
- 4) formę i układ rocznego raportu;
- 5) sposób weryfikacji rocznych raportów.

Art.59

1. Raport podlega weryfikacji przez uprawnionych audytorów lub wojewódzkich inspektorów środowiska w zakresie zgodności informacji zawartych w raporcie ze stanem faktycznym.
2. Raport uważa się za zweryfikowany jeżeli stwierdzona w trakcie weryfikacji niepewność pomiaru wartości dotyczących wielkości emisji, obliczonych zgodnie z zatwierdzoną w zezwoleniu metodyką monitorowania, dla instalacje emitujących poniżej 500 tys. Mg rocznie nie jest większe niż 5%, a dla instalacji emitujących powyżej 500 tys. Mg rocznie nie więcej niż 2% rzeczywistej wielkości emisji.
3. Oczywiste omyłki i błędy rachunkowe w zweryfikowanych raportach prowadzący instalacje są obowiązani usunąć na wniosek Krajowego Administratora.

Art.60

1. Polskie Centrum Akredytacji prowadzi akredytację audytorów uprawnionych do weryfikacji raportów zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004r. Nr 204, poz. 2087).
2. Krajowy Administrator prowadzi rejestr audytorów uprawnionych do weryfikacji rocznych raportów.
3. Rejestr audytorów, o którym mowa w ust. 2, obejmuje następujące dane:
 - 1) numer akredytacji;

- 2) nazwę oraz siedzibę i adres albo imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres;
 - 3) zakres akredytacji;
 - 4) datę uzyskania akredytacji.
4. Wpis do rejestru audytorów jest dokonywany na wniosek audytora.
 5. Wniosek o wpis, o którym mowa w ust. 4 składany jest na formularzu.
 6. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, kierując się koniecznością ujednoczenia weryfikacji raportów oraz ujednoczenia wniosku, o którym mowa w ust. 4, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wymagania dla audytorów uprawnionych do weryfikacji rocznych raportów;
 - 2) sposób i tryb uznawania uprawnień do weryfikacji rocznych raportów nadawanych w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej;
 - 3) wzór formularza wniosku o wpis do rejestru audytorów.

Art.61

Prowadzący instalację ponosi koszty weryfikacji raportu.

Art.62

1. Podmiot, o którym mowa w art. 59 ust. 1, wprowadza do Krajowego Rejestru wielkość emisji wynikającą ze zweryfikowanego raportu, dla danej instalacji za rok poprzedni, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku.
2. Krajowy Administrator po wprowadzeniu wielkości emisji wynikającej ze zweryfikowanego raportu do Krajowego Rejestru zatwierdza jej wprowadzenie do dnia 31 marca.
3. Sposób wprowadzenia wielkości emisji wynikającej ze zweryfikowanego raportu, o której mowa w ust. 1 i zatwierdzania jej wprowadzenia, o którym mowa w ust. 2 określa art. 51 rozporządzenia 2216/2004.
4. Po dokonaniu zatwierdzenia, o którym mowa w ust. 2 przez Krajowego Administratora nie można dokonywać jakichkolwiek zmian w zweryfikowanym raporcie.
5. Prowadzący instalację, w przypadku niedokonania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2 nie może dysponować po terminie, o którym mowa w ust. 2 uprawnieniami do emisji wprowadzonymi na jego rachunek, do dnia

zatwierdzenia przez Krajowego Administratora wielkości emisji wynikającej ze zweryfikowanego raportu, o którym mowa w art.59 ust. 2 lub ustalonej zgodnie z art.63 ust. 2

Art. 63

1. Prowadzący instalację lub zarządca, o którym mowa w art.41 ust. 2, najpóźniej do dnia 30 kwietnia każdego roku przedkłada do umorzenia Krajowemu Administratorowi uprawnienia do emisji w ilości odpowiadającej wielkości emisji za poprzedni rok wynikającej ze zweryfikowanego raportu, o którym mowa w art. 62 ust. 2 lub odpowiadającej wielkości emisji ustalonej zgodnie z ust. 2 .
2. W przypadku gdy, Krajowy Administrator nie będzie mógł dokonać czynności, o której mowa w art. 62 ust. 2 ze względu na niewprowadzenie wielkości emisji, o której mowa w art. 62 ust. 1 Krajowy Administrator wnioskuje do właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podanie, na podstawie wielkości emisji substancji objętej uprawnieniami do emisji zawartej w wykazie, o którym mowa w art. 286 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska, wielkości emisji tej substancji w roku poprzednim.
3. Krajowy Administrator po przedłożeniu do umorzenia uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 1, dokonuje ich umorzenia na dzień 30 czerwca.
4. Umorzenia uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 3 Krajowy Administrator dokonuje w sposób określony w art. 58 i 59 rozporządzenia 2216/2004.
5. Przedłożenie do umorzenia przez prowadzącego instalację i zarządcę uprawnień do emisji, w oparciu o wielkość emisji ustaloną w sposób, o którym mowa w ust. 2 nie zwalnia prowadzącego instalację i zarządcę od uiszczenia kary, o której mowa w art.119.

Rozdział 10

Krajowy system zarządzania jednostkami pochłaniania

Art. 64.

1. Tworzy się krajowy system zarządzania jednostkami pochłaniania, zwany dalej systemem pochłaniania.
2. Uczestnikami systemu pochłaniania są:

- 1) państwa uprawnione lub upoważnione podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 5;
- 2) minister właściwy do spraw środowiska;
- 3) Krajowy Administrator;
- 4) Dyrektor Generalny Lasów Państwowych w rozumieniu art. 6 ust. 2;
- 5) beneficjenci systemu pochłaniania.

Rozdział 10

Oddział 1

Rejestracja beneficjentów systemu pochłaniania

Art. 65

1. Beneficjentami systemu pochłaniania są:
 - 1) Lasy Państwowe;
 - 2) prowadzący gospodarstwa leśne inni niż Lasy Państwowe;
 - 3) prowadzący pozostałe gospodarstwa leśne, o ile, z zastrzeżeniem art.71, złożą wnioski o którym mowa w art. 67 ust. 1;
 - 4) nadleśniczowie, o których mowa w ust. 4., w odniesieniu do pozostałych gospodarstw leśnych, z zastrzeżeniem pkt.3 oraz art. 83.
2. Lasy Państwowe uczestniczą w systemie pochłaniania z mocy ustawy bez obowiązku rejestracji.
3. Warunkiem uczestnictwa w systemie pochłaniania podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, jest złożenie przez nich w terminie 6 miesięcy przed rozpoczęciem okresu rozliczeniowego wniosku do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych za pośrednictwem właściwego nadleśniczego, o którym mowa w ust. 4, oraz:
 - 1) spełnienie wymogu, aby lasy, wchodzące w skład gospodarstw leśnych lub pozostałych gospodarstw leśnych, były jako lasy lub grunty leśne ujęte w ewidencji gruntów i budynków;
 - 2) w przypadku podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, działających jako grupa prowadzących gospodarstwa leśne, jest ponadto ich porozumienie się co do wyznaczenia oraz umocowania do działania zarządzającego grupą gospodarstw leśnych
4. Właściwym nadleśniczym jest nadleśniczy, kierujący nadleśnictwem, w zasięgu terytorialnym którego znajduje się przeważająca powierzchnia

lasów gospodarstwa leśnego, grupy gospodarstw leśnych lub pozostałego gospodarstwa leśnego.

Art. 66.

1. Wniosek, o którym mowa w art. 65 ust. 3, składany przez prowadzącego gospodarstwo leśne inne niż Lasy Państwowe, powinien zawierać:
 - 1) oznaczenie prowadzącego gospodarstwo leśne i jego adres zamieszkania lub siedziby;
 - 2) oznaczenie prowadzących gospodarstwa leśne oraz pozostałe gospodarstwa leśne, należące do grupy prowadzących gospodarstwa leśne, ze wskazaniem i oznaczeniem zarządzającego grupą gospodarstw leśnych;
 - 3) wypis z ewidencji gruntów i budynków, dotyczący lasów, wchodzących w skład gospodarstwa leśnego lub grupy gospodarstw leśnych;
 - 4) określenie lokalizacji, przeciętnego wieku i składu gatunkowego drzewostanów oraz powierzchni lasów, wchodzących w skład gospodarstw leśnych lub grupy gospodarstw leśnych;
 - 5) informację o tytułach prawnych do lasów wchodzących w skład gospodarstwa leśnego lub grupy gospodarstw leśnych;
 - 6) informację ogólną o planowanych działaniach w zakresie gospodarki leśnej, mających na celu wzmożenie pochłaniania dwutlenku węgla przez lasy, w tym poprzez zalesiania gruntów;
 - 7) informację o przewidywanej powierzchni gruntów, które będą podlegać wylesianiu w ciągu okresu rozliczeniowego.
2. Do wniosku należy dołączyć dokument potwierdzający powstanie grupy gospodarstw leśnych i wyznaczenie zarządzającego grupą gospodarstw leśnych oraz dokument potwierdzający uprawnienie do występowania w obrocie prawnym przez zarządzającego tą grupą.

Art. 67.

1. Wniosek, o którym mowa w art. 65 ust. 3, składany przez prowadzących pozostałe gospodarstwa leśne, o których mowa w art. 65. ust. 1 pkt. 3, powinien zawierać:
 - 1) oznaczenie prowadzącego pozostałe gospodarstwo leśne i jego adres zamieszkania lub siedziby;

- 2) określenie lokalizacji, przeciętnego wieku, składu gatunkowego drzewostanów oraz powierzchni lasów, wchodzących w skład gospodarstw leśnych, powstałych w wyniku zalesiania gruntów od roku 1990;
 - 3) informację o tytułach prawnych do lasów wchodzących w skład pozostałego gospodarstwa leśnego;
 - 4) wypis z ewidencji gruntów i budynków, dotyczący lasów, wchodzących w skład pozostałego gospodarstwa leśnego;
 - 5) informację o przewidywanej powierzchni gruntów, które będą podlegać zalesianiu oraz wylesianiu w ciągu okresu rozliczeniowego.
2. Nadleśniczy, o którym mowa w art. 65 ust. 4, poprzez ogłoszenia w prasie lokalnej i zamieszczanie komunikatów, umieszczanych w siedzibach gmin, sołectw oraz miejscach zwyczajowo przyjętych do komunikowania się lokalnych społeczności, na 9 miesięcy przed upływem terminu, o którym mowa w art. 65 ust. 3, informuje o możliwości składania wniosków, o których mowa w ust. 1.

Art. 68.

1. Prowadzący gospodarstwa leśne, o których mowa w art. 65 ust.1 pkt. 2, mogą złożyć wniosek, o którym mowa w art. 67, i w takim przypadku, będą traktowani jak podmioty, o których mowa w art. 65. ust.1 pkt. 3.
2. W przypadku niezłożenia przez prowadzącego gospodarstwo leśne, o którym mowa w ust. 1, wniosku o których mowa w art. 66 i 67, jego gospodarstwo leśne będzie traktowane jak pozostałe gospodarstwo leśne, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 4.

Art. 69.

1. Wnioski, o których mowa w art. 66 i 67, nadleśniczy, o którym mowa w art. 65 ust. 4, kieruje do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych za pośrednictwem dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych.
2. Wnioski przed przekazaniem do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych podlegają zaopiniowaniu pod względem ich wiarygodności przez nadleśniczego, o którym mowa w ust. 1.
3. Prawo zgłoszenia opinii do wniosków przysługuje również dyrektorowi właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych.

Art. 70.

1. Na podstawie wniosków i opinii, o których mowa w art. 65 – 69, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych zatwierdza w drodze decyzji uczestnictwo wnioskodawców w systemie pochłaniania i wpisuje ich do rejestru, o którym mowa w art. 72.
2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się:
 - 1) terminy, formę i zakres informacji, do przekazywania których obowiązany jest beneficjent systemu pochłaniania w związku z potrzebami krajowego planu rozdziału jednostek pochłaniania;
 - 2) terminy, formę i zakres sprawozdań z udziału w pochłanianiu;
 - 3) warunki i sposób dokonywania rozliczania się funduszu leśnego z beneficjentem systemu pochłaniania.

Art. 71.

Jeśli wnioski podmiotów, określonych w art. 65 ust. 1 pkt 2 i 3, zostaną rozpatrzone negatywnie, prowadzone przez nich gospodarstwa leśne lub pozostałe gospodarstwa leśne będą traktowane jak gospodarstwa, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 4.

Art. 72

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych prowadzi rejestr beneficjentów systemu pochłaniania w formie elektronicznej bazy danych.
2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:
 - 1) oznaczenie beneficjenta;
 - 2) adres lub siedzibę beneficjenta;
 - 3) dane identyfikacyjne beneficjenta systemu pochłaniania;
 - 4) oznaczenie decyzji, o której mowa w art. 70.
3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, projektuje i wdraża Dyrektor Generalny Lasów Państwowych w sposób, pozwalający na nawiązywanie łączności elektronicznej z krajowym planem rozdziału jednostek pochłaniania, o którym mowa w art. 80. i 82. ust. 2.

Oddział 2

Obowiązki informacyjne beneficjent systemu pochłaniania

Art. 73.

1. Prowadzący gospodarstwo leśne jest obowiązany do opracowania programu działań ukierunkowanych na zwiększanie pochłaniania dwutlenku węgla przez lasy.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, dla Lasów Państwowych stanowi zestawienie programów indywidualnych, opracowanych przez poszczególnych nadleśniczych.
3. Program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje czynności wybrane z wykazu czynności realizowanych w ramach gospodarki leśnej powodujących, po zmianie ich zakresu ilościowego oraz sposobu realizacji, zwiększanie pochłaniania dwutlenku węgla przez lasy, a ponadto ustalenie zakresu zmian ilościowych i zmiany sposobu realizacji tych czynności w poszczególnych latach okresu rozliczeniowego.
4. Jeżeli wykonanie programu Lasów Państwowych lub programu indywidualnego, o których mowa w ust. 2, wymaga zmiany planu urządzenia lasu, zmiany uproszczonego planu urządzenia lasu lub decyzji określającej zadania z zakresu gospodarki leśnej dla lasów rozdrobnionych – zmiana ta jest dokonywana w trybie przepisów ustawy z dnia 28 września 1991 roku o lasach.

Art. 74.

1. Prowadzący gospodarstwa leśne, prowadzący pozostałe gospodarstwa leśne, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt. 3, oraz, w odniesieniu do pozostałych gospodarstw leśnych, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 4, nadleśniczy, o którym mowa w art. 65 ust. 4, są obowiązani do przekazywania Dyrektorowi Generalnemu Lasów Państwowych informacji o gospodarstwach leśnych, grupach gospodarstw leśnych oraz pozostałych gospodarstwach leśnych. Informacja, dotycząca Lasów Państwowych, stanowi zestawienie informacji indywidualnych sporządzanych przez poszczególnych nadleśniczych.
2. Informacje, o których mowa w ust.1, powinny mieć formę, układ i zakres niezbędny do opracowywania prognozy udziału w pochłanianiu, a na tej podstawie do opracowania planu rozdziału jednostek pochłaniania.
3. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności:
 - 1) powierzchnię lasu, wchodzącego w skład gospodarstwa leśnego, pozostałego gospodarstwa leśnego lub grupy gospodarstw leśnych oraz charakterystykę taksacyjną poszczególnych części tego lasu w tych gospodarstwach na początku pierwszego roku okresu rozliczeniowego;
 - 2) przewidywaną powierzchnię lasu, o którym mowa w pkt 1, na koniec poszczególnych lat okresu rozliczeniowego wraz z przewidywaną charakterystyką taksacyjną poszczególnych jego części;

- 3) informacje niezbędne do wykonania prognozy udziału w pochłanianiu, wynikające z zasad jej wykonywania, określonych w art. 78 i art. 79 , w tym program, o którym mowa w art. 73.
4. Informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące pozostałych gospodarstw leśnych, obejmują wyłącznie lasy powstałe od roku 1990 w wyniku zalesiania gruntów.
5. Nadleśniczy, o którym mowa w art. 65 ust. 5, przekazuje informację zbiorczą o pozostałych gospodarstwach leśnych, o których mowa w art. 65. ust.1. pkt.4.
6. Jeśli prowadzący gospodarstwo leśne oraz prowadzący pozostałe gospodarstwo leśne nie wywiążą się w terminie z obowiązku, o którym mowa w ust.1., prowadzone przez nich gospodarstwa będą traktowane jak gospodarstwa, o których mowa w art. 65. ust.1. pkt.4.
7. Minister właściwy do spraw środowiska w drodze rozporządzenia określi:
 - 1) szczegółowy zakres, formę, tryb i terminy przekazywania Dyrektorowi Generalnemu Lasów Państwowych przez prowadzącego gospodarstwo leśne, prowadzącego pozostałe gospodarstwo leśne lub nadleśniczego informacji niezbędnych do opracowania planu rozdziału jednostek pochłaniania,
 - 2) szczegółowy sposób ustalania prognozowanego w okresie rozliczeniowym udziału w pochłanianiu gospodarstwa leśnego, grupy gospodarstw leśnych lub pozostałego gospodarstwa leśnego.
8. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 7., minister właściwy do spraw środowiska uwzględniając potrzebę prawidłowego wykonania prognozy udziału w pochłanianiu oraz opracowania prawidłowej planu rozdziału jednostek pochłaniania określi także:
 - 1) wykaz czynności, o których mowa w art.. 73. ust.3;
 - 2) wykaz cech, składających się na charakterystykę taksacyjną części lasu i charakterystykę gruntów wylesionych;
 - 3) tabelę przeliczników, pozwalających na ustalanie w ekwiwalentach na podstawie cech, o których mowa w pkt 2, ilości węgla zakumulowanego przez lasy oraz grunty wylesione;
 - 4) sposób zakładania i prowadzenia obiektów, o których mowa w art. 77 oraz wykorzystywania danych pochodzących z tych obiektów.

Art. 75.

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych i prowadzący gospodarstwa leśne, nie będące Lasami Państwowymi, są obowiązani do założenia i

utrzymania elektronicznych baz danych o cechach tworzących charakterystykę taksacyjną części lasu i charakterystykę gruntów wylesionych. Bazy danych powinny umożliwiać sporządzenie:

- 1) informacji o gospodarstwie leśnym lub grupie gospodarstw leśnych, niezbędnych do opracowania projektu planu rozdziału jednostek pochłaniania, o których mowa w art. 74 ust.2 ;
 - 2) sprawozdań z podjętych działań, mających na celu zwiększenie pochłaniania dwutlenku węgla przez lasy, oraz z osiągniętego udziału w pochłanianiu, o których mowa w art. 84.;
 - 3) raportu końcowego, o którym mowa w art. 101.
2. Przepis ust.1 stosuje się odpowiednio do nadleśniczych, o których mowa w art.74. ust. 5.
 3. Prowadzący gospodarstwo leśne, nie będący Lasami Państwowymi, może wystąpić z wnioskiem do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych o przeznaczenie środków funduszu leśnego, o których mowa w art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, na zorganizowanie, założenie i prowadzenie bazy danych, o której mowa w ust.1.
 4. Prowadzący gospodarstwo leśne, nie będący Lasami Państwowymi, może również wystąpić z wnioskiem do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych o przyznanie środków funduszu leśnego, o których mowa w art. 58 ust. 3, ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, na pokrycie kosztów stworzenia własnej bazy danych, o której mowa w ust. 1.
 5. Wnioski, o których mowa w ust. 3 i 4. są składane za pośrednictwem nadleśniczego, o którym mowa w art. 65. ust.4.
 6. Nadleśniczy, o którym mowa w art. 65. ust.4, opiniuje wnioski przed ich skierowaniem do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.

Art. 76.

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych jest obowiązany do stworzenia oraz zamieszczenia na stronie Biuletynu Informacyjnego Lasów Państwowych aplikacji informatycznej, pozwalającej prowadzącym pozostałe gospodarstwa leśne, o których mowa w art. 65. ust.1 pkt.3. , na:
 - 1) gromadzenie i przesyłanie informacji, o których mowa w art. 74.,
 - 2) sprawozdań, o których mowa w art. 84, art. 85 i art.90.

2. Prowadzącym pozostałe gospodarstwa leśne, o których mowa w art. 65.ust.1. pkt.3., przysługuje prawo do nieodpłatnego pobierania aplikacji, o której mowa w ust.1.

Art.77.

1. Lasy Państwowe, w wykonaniu nałożonego przez przepis art. 13a ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach zadania prowadzenia okresowej oceny stanu lasów i zasobów leśnych, prognozowania zmian w ekosystemach leśnych, aktualizacji stanu zasobów leśnych oraz prowadzenia banku danych o zasobach leśnych i stanie lasów, są obowiązane do zakładania, utrzymania i dokonywania obserwacji i badań na stałych obiektach prognostycznych w celu wykorzystywania uzyskiwanych na tej drodze danych do doskonalenia procedury sporządzania projektu planu rozdziału jednostek pochłaniania.
2. Obserwacje i badania, o których mowa w ust. 1 Lasy Państwowe prowadzą przy udziale jednostki naukowo – badawczej, wyspecjalizowanej w ocenie i wycenie zasobów przyrodniczych.

Oddział 3

Prognozowanie udziału w pochłanianiu

Art. 78.

3. Na podstawie informacji i danych, o których mowa w art. 74. i art. 77., Dyrektor Generalny Lasów Państwowych sporządza prognozę udziału w pochłanianiu w okresie rozliczeniowym.
4. Prognozę, o której mowa w ust.1, składa się z części analitycznej i zbiorczej.
3. W części analitycznej prognoza podaje przewidywany udział w pochłanianiu w poszczególnych latach okresu rozliczeniowego w rozbiciu na:
 - 1) Lasy Państwowe;
 - 2) prowadzących gospodarstwa leśne, o których mowa w art. 65 ust.1 pkt. 2);

- 3) prowadzących pozostałe gospodarstwa leśne, o których mowa w art. 65. ust.1. pkt.3);
 - 4) nadleśniczych, o których mowa w art. 65. ust.1. pkt.4), w odniesieniu do pozostałych gospodarstw leśnych, z zastrzeżeniem pkt.3.
4. W części zbiorczej prognozy określa się przewidywany udział w pochłanianiu w poszczególnych latach okresu rozliczeniowego w rozbiciu na regionalne dyrekcje Lasów Państwowych oraz syntetycznie dla całego kraju.

Art.79.

Sposób sporządzania prognozy, o której mowa w art. 78, określono w załączniku nr 3.

Oddział 4

Krajowy plan rozdziału jednostek pochłaniania

Art. 80.

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, na podstawie prognozy, o której mowa w art. 78 i art. 79, sporządza projekt planu rozdziału jednostek pochłaniania.
2. W projekcie planu rozdziału jednostek pochłaniania uwzględnia się indywidualnie oznaczonych beneficjentów systemu pochłaniania, o których mowa w art. 65 ust. 1.
3. Każdemu beneficjentowi systemu pochłaniania, ujętemu w projekcie planu rozdziału jednostek pochłaniania, z zastrzeżeniem ust. 4, przypisuje się na cały okres rozliczeniowy ilość jednostek pochłaniania, odpowiadającą prognozowanemu udziałowi w pochłanianiu zgodnie z prognozami, o których mowa w art. 78.
4. Jeżeli suma prognozowanych wartości wielkości, ustalanych na podstawie formuły, określonej w poz. C 3 załącznika nr 3, przekracza limit pochłaniania dwutlenku węgla, przyznany Rzeczypospolitej Polskiej na dany okres rozliczeniowy z tytułu zadeklarowanych działań w lasach, istniejących przed rokiem 1990, wartości tych wielkości zmniejsza się w sposób proporcjonalny.

Art. 81.

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, w terminie 3 miesięcy przed początkiem pierwszego roku okresu rozliczeniowego, projekt planu

rozdziału jednostek pochłaniania przekazuje Krajowemu Administratorowi do zaopiniowania.

2. Krajowy Administrator w ramach przygotowywania opinii, o której mowa w ust.1, może zlecać wykonanie niezbędnych ekspertyz, wyspecjalizowanym jednostkom naukowo – badawczym, w tym Instytutowi Badawczemu Leśnictwa.
3. Krajowemu Administratorowi przysługuje prawo zwracania się do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych o informacje oraz wyjaśnienia, niezbędne do wydania opinii, o której mowa w ust.1.

Art. 82.

1. Krajowy Administrator w terminie 2 miesięcy przed początkiem pierwszego roku okresu rozliczeniowego projekt planu rozdziału jednostek pochłaniania przedkłada, wraz z opinią, ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
2. Minister właściwy do spraw środowiska w drodze rozporządzenia przyjmuje krajowy plan rozdziału jednostek pochłaniania.
3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy kieruje się koniecznością:
 - 1) wyszczególnienia w tym planie wszystkich beneficjentów, o których mowa w art. 65 ust.1;
 - 2) ujęcia rozdziału jednostek pochłaniania według poszczególnych lat okresu rozliczeniowego – stosownie do wyników prognozy, o której mowa w załączniku nr 3.

Oddział 5

Nabywanie uprawnień do zbywania jednostek pochłaniania

Art. 83.

1. Uprawnienia do zbywania jednostek pochłaniania przez beneficjentów, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 4, są nabywane pod warunkiem, że środki, otrzymane ze zbycia tych jednostek, będą przez nich przeznaczone na cele, o których mowa w art. 7. ust.2, realizowane na rzecz lasów, pozostających poza władaniem beneficjentów, o których mowa w art. 65. ust.1 pkt. 1 - 3.

2. Środki, o których mowa w ust.1, nie mogą być ponadto przeznaczane na rzecz podmiotów, o których mowa w art.68, art.71 oraz art.74. ust.6.

Art. 84.

1. Prawo do zbywania jednostek pochłaniania, ujętych w krajowym planie ich rozdziału, może powstać, poczynając od drugiego roku okresu rozliczeniowego, z tym, że przedmiotem zbycia za ten rok mogą być jednostki pochłaniania, odpowiadające udziałowi w pochłanianiu w pierwszym roku okresu rozliczeniowego.
2. Warunkiem wstępnym nabycia prawa do zbywania jednostek pochłaniania jest sporządzenie oraz złożenie przez beneficjenta systemu pochłaniania sprawozdania, o którym mowa w ust.3, art. 85 i art.90.
3. Sprawozdanie Lasów Państwowych stanowi sumę sprawozdań indywidualnych sporządzanych przez nadleśniczych, o których mowa art. 65. ust.4.
4. Warunkiem ostatecznym nabycia prawa do zbywania jednostek pochłaniania jest zweryfikowanie sprawozdania, z zastrzeżeniem art. 89 ust.4.
5. Sprawozdania oraz sprawozdania indywidualne są przesyłane do Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych drogą elektroniczną w terminie do 31 stycznia roku następującego po zakończeniu danego roku okresu sprawozdawczego.
6. Jeżeli uczestnik systemu pochłaniania nie złoży sprawozdania za rok okresu rozliczeniowego, sprawozdanie jest za niego wykonywane przez nadleśniczego, o którym mowa w art. 65 ust. 4. W przypadku niezłożenia sprawozdania uczestnik systemu pochłaniania traci na rzecz Lasów Państwowych prawo do zbywania jednostek pochłaniania i tworzenia rezerw – za dany rok okresu rozliczeniowego.
7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, przepisy art. 89. ust. 4 – 5, art. 90 oraz art. 91. stosuje się odpowiednio.

Art. 85.

Sprawozdania, o których mowa w art. 84., za pierwszy rok okresu rozliczeniowego powinny obejmować:

- 1) opis i ustalenie działań z zakresu gospodarki leśnej i wylesiania gruntów, podjętych w pierwszym roku sprawozdawczym, ujętych w planie, o którym mowa w art. 72., albo działań, znajdujących się w wykazie, o którym mowa w art. 73. ust.11. pkt.1), podjętych poza tym planem w celu zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla przez lasy – w odniesieniu do lasów, istniejących przed rokiem 1990;
- 2) charakterystykę taksacyjną poszczególnych części lasu oraz gruntów wylesionych na początku i końcu pierwszego roku okresu sprawozdawczego;
- 3) ustalenie w ekwiwalentach akumulacji węgla w lasach, powstałych w wyniku zalesiania od roku 1990:
 - a) na początku i
 - b) na końcu pierwszego roku okresu sprawozdawczego;
- 4) ustalenie w ekwiwalentach akumulacji węgla w lasach, istniejących przed rokiem 1990, na koniec pierwszego roku okresu sprawozdawczego:
 - a) bez uwzględnienia i
 - b) z uwzględnieniem działań, o których mowa w pkt.1);
- 5) ustalenie w ekwiwalentach akumulacji węgla w gruntach wylesionych:
 - a) na początku i
 - b) na końcu pierwszego roku okresu sprawozdawczego;
- 6) ustalenie udziału w pochłanianiu w pierwszym roku okresu sprawozdawczego;
- 7) powierzchnię lasów, należących do prowadzącego gospodarstwo leśne lub grupy prowadzących gospodarstwa leśne na początku i na koniec pierwszego roku sprawozdawczego.

Art. 86.

Dla pierwszego roku okresu sprawozdawczego udział w pochłanianiu ustala się w ten sposób, że

- 1) wartość wielkości, o której mowa w art. 85. pkt.3 lit. b, pomniejsza się o wartość wielkości, o której mowa w art., 85 pkt.3 lit. a, otrzymując w rezultacie ilość dwutlenku węgla pochłoniętego w pierwszym roku okresu rozliczeniowego przez lasy, powstałe od roku 1990 w wyniku zalesiania gruntów;
- 2) wartość wielkości, o której mowa w art. 85 pkt. 4. lit. b, pomniejsza się o wartość wielkości, o której mowa w art. 85 pkt. lit. a, otrzymując w rezultacie ilość dwutlenku węgla pochłoniętego w pierwszym roku okresu rozliczeniowego w wyniku realizacji w lasach, istniejących przed rokiem 1990, działań, o których mowa w art. 85. pkt.1;
- 3) wartość wielkości, o której mowa w art. 85. pkt.5. lit. b, pomniejsza się o wartość wielkości, o której mowa w art. 85. pkt. 5 lit. a, otrzymując w rezultacie ilość dwutlenku węgla pochłoniętego lub wyemitowanego w pierwszym roku okresu rozliczeniowego przez grunty wylesione;
- 4) wartości wielkości, o których mowa w pkt 1–3, sumuje się, otrzymując w rezultacie udział w pochłanianiu, wykazany w sprawozdaniu danego beneficjenta systemu pochłaniania.

Art. 87.

1. Sprawozdania sporządzone za pierwszy rok okresu rozliczeniowego wraz z opinią, zawierającą oceny, o których mowa w ust. 2, są przesyłane z zastosowaniem drogi elektronicznej przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych do Krajowego Administratora celem poddania ich weryfikacji.
2. Przed przekazaniem sprawozdań do Krajowego Administratora Dyrektor Generalny Lasów Państwowych dokonuje wstępnej ich oceny.

Art. 88.

1. Krajowy Administrator weryfikuje sprawozdania za pierwszy rok okresu rozliczeniowego, korzystając z ekspertyz zleczanych instytucjom naukowo – badawczym, w tym Instytutowi Badawczemu Leśnictwa.

2. Krajowy Administrator sporządza raport ze zweryfikowanych sprawozdań i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
3. Raport ze zweryfikowanych sprawozdań minister właściwy do spraw środowiska przesyła do Sekretariatu Konwencji Klimatycznej do zatwierdzenia.
4. Krajowy Administrator, po zatwierdzeniu raportu, o którym mowa w ust. 2, przez Sekretariat Konwencji Klimatycznej, przygotowuje projekty decyzji ministra właściwego do spraw środowiska, zezwalających na zbywanie jednostek pochłaniania.

Art. 89.

1. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzje, zezwalające na zbywanie jednostek pochłaniania za pierwszy rok okresu rozliczeniowego. Kopie decyzji są przekazywane Dyrektorowi Generalnemu Lasów Państwowych.
2. Jeżeli ze zweryfikowane sprawozdanie beneficjenta systemu pochłaniania wynika, że w pierwszym roku okresu rozliczeniowego udział w pochłanianiu osiągnął wartość dodatnią, w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się:
 - 1) liczbę jednostek pochłaniania, jaka za pierwszy rok okresu rozliczeniowego może podlegać zbyciu;
 - 2) liczbę jednostek pochłaniania, tworzącą rezerwę.
3. Rezerwa jednostek pochłaniania, o której mowa w ust. 2 pkt 2, stanowi 25% udziału w pochłanianiu, o którym mowa w ust. 2.
4. Jeżeli ze zweryfikowane sprawozdanie beneficjenta systemu pochłaniania, nie będącego Lasami Państwowymi, wynika, że w pierwszym roku okresu rozliczeniowego udział w pochłanianiu osiągnął wartość ujemną, w decyzji, o której mowa w ust. 1, beneficjent ten nie uzyskuje uprawnienia do zbywania jednostek pochłaniania, a jego konto, o którym mowa w art. 93. zostaje zablokowane.
5. W rezerwie, wyodrębnionej na podstawie zweryfikowanego sprawozdania Lasów Państwowych, wyodrębnia się liczbę jednostek pochłaniania, pokrywającą wartość ujemną, o której mowa w ust. 4.

Art. 90.

1. W odniesieniu do drugiego i kolejnych lat okresu rozliczeniowego art. 84 - 89 stosuje się odpowiednio, z tym, że na pokrycie ujemnego udziału w pochłanianiu zużywa się w pierwszej kolejności saldo liczby jednostek pochłaniania, które nie zostały zbyte w poprzednich latach okresu rozliczeniowego, oraz jednostki pochłaniania, stanowiącą rezerwę, przypisaną do beneficjenta systemu pochłaniania.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się dążeniem do możliwie pełnego z informatyzowania procesu sporządzania sprawozdań, a także zapewnienia kompatybilności sprawozdań z prognozami, o których mowa w art. 74, w drodze rozporządzenia określi formę, układ, zawartość oraz szczegółowy sposób sporządzania sprawozdań.

Art. 91.

Blokada, o której mowa w art. 89 ust. 4, zostaje usunięta na zakończenie tego roku okresu rozliczeniowego, w którym w rachunku narastającym, obejmującym kolejne lata okresu rozliczeniowego, udział w pochłanianiu, związany z beneficjentem systemu pochłaniania, o którym mowa w art. 89 ust. 4, osiągnie wartość dodatnią.

Art. 92.

1. Beneficjent systemu pochłaniania, za wyjątkiem beneficjentów, o których mowa w art. 83, traci prawo do uczestniczenia w systemie w następnym okresie rozliczeniowym, jeśli usunięcie blokady, o którym mowa w art. 91, nie będzie możliwe do końca danego okresu rozliczeniowego.
2. W przypadku, gdy beneficjent systemu pochłaniania, o którym mowa w ust. 1, w następnym okresie rozliczeniowym wykaże ujemną wartość udziału w pochłanianiu na koniec tego okresu, ciąży na nim obowiązek nabycia uprawnień do emisji w ilości równoważącej ujemną wartość udziału w pochłanianiu. Nabyte uprawnienia przekazuje niezwłocznie do rezerwy, o której mowa w art. 24. pkt.3.

Oddział 6

Prowadzenie kont beneficjentów systemu pochłaniania

Art. 93.

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych prowadzi ewidencję w formie elektronicznej, zawierającą aktualne informacje o poszczególnych beneficjentach systemu pochłaniania.
2. Zbiór aktualnych informacji o beneficjencie systemu pochłaniania zawartych w ewidencji, zwany dalej kontem, obejmuje:
 - 1) wartość udziału w pochłanianiu;

- 2) liczbę przyznanych jednostek pochłaniania;
 - 3) liczbę zbytych jednostek pochłaniania;
 - 4) saldo jednostek pochłaniania;
 - 5) wielkość rezerwy jednostek pochłaniania.
3. Konto beneficjenta systemu pochłaniania powinno obejmować informację o blokadzie tego konta.
 4. Na koncie Lasów Państwowych powinna znajdować się informacja o liczbie jednostek pochłaniania, wyodrębnionej z rezerwy, o której mowa w ust. 2 pkt. 5, w celu pokrycia ujemnego udziału w pochłanianiu innych beneficjentów systemu pochłaniania.

Art. 94.

Ewidencja, o której mowa w art. 92, powinna umożliwiać dostęp do informacji zawartych na koncie beneficjenta systemu pochłaniania od dnia jego powstania.

Oddział 7

Zbywanie jednostek pochłaniania

Art. 95.

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw środowiska, zezwalających na zbywanie jednostek pochłaniania za poszczególne lata okresu rozliczeniowego, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej zawiadomienie o terminie ogłoszenia oferty zbycia jednostek pochłaniania i warunkach prowadzenia tego zbycia.
2. Do zbycia oferowana jest suma sald jednostek pochłaniania, znajdująca się aktualnie na kontach wszystkich beneficjentów systemu pochłaniania.

Art. 96.

1. Zbycia jednostek pochłaniania może mieć charakter aukcji elektronicznej.
2. Minister właściwy do spraw środowiska kierując się zasadą równego dostępu do aukcji wszystkich podmiotów uprawnionych do nabycia jednostek pochłaniania określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia aukcji, o której mowa w ust. 1.

Oddział 8

Zbywanie jednostek pochłaniania, tworzących rezerwę

Art. 97.

1. Jednostki pochłaniania, stanowiące sumę rezerw, wyodrębnionych na kontach beneficjentów systemu pochłaniania, z zastrzeżeniem art. 90, mogą być zbyte po zatwierdzeniu raportu końcowego i podjęciu przez ministra właściwego do spraw środowiska decyzji – stosownie do przepisów art. 101.
2. Przepisy art. 95 i art. 96. stosuje się odpowiednio.

Oddział 9

Podział środków, będących wpływami ze zbycia jednostek pochłaniania

Art. 98.

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych zawiadamia ministra właściwego do spraw środowiska o zakończeniu zbycia jednostek pochłaniania za dany rok okresu rozliczeniowego w ciągu jednego miesiąca od daty zakończenia tej zbycia.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, po zawiadomieniu, o którym mowa w ust.1, bez zbędnej zwłoki podejmuje decyzję o kwocie środków uzyskanych ze zbycia jednostek pochłaniania, którą Dyrektor Generalny Lasów Państwowych przekazuje do budżetu państwa na pokrycie kosztów realizacji zadań, o których mowa w art. 6 ust. 1 oraz art. 29.

Art. 99.

1. Corocznie, po zakończeniu zbycia jednostek pochłaniania, o której mowa w art. 95 – 98, środki pieniężne wpływające z tego tytułu na rachunek bankowy funduszu leśnego, po pomniejszeniu o kwotę, o której mowa w art. 97, podlegają podziałowi pomiędzy beneficjentów systemu pochłaniania.
2. Podział środków, o którym mowa w ust. 1, następuje proporcjonalnie do stanu salda jednostek pochłaniania lub stanu rezerw, uwidocznionych na kontach poszczególnych beneficjentów systemu pochłaniania, a składających się na oferty zbycia, o których mowa w art. 95 – 98.
3. Przekazanie środków następuje na podstawie umów zawartych pomiędzy Dyrektorem Generalnym Lasów Państwowych a beneficjentami systemu pochłaniania, w których określony jest sposób wykorzystania tych środków, z uwzględnieniem art. 7 ust. 2 i art. 83.
4. Przekazywanie środków na rachunki bankowe beneficjentów systemu pochłaniania następuje w ratach, ustalonych w umowie, o której mowa w ust. 3.

5. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych podejmuje decyzję o wstrzymaniu przekazywania rat, o których mowa w ust. 4, jeśli stwierdzi, że środki dotychczas przekazane zostały wydatkowane niezgodnie z umową. W takim przypadku pozostałe środki, należne beneficjentom systemu pochłaniania, pozostają środkami funduszu leśnego do wykorzystania przez Lasy Państwowe zgodnie z art. 7 ust. 2.

Oddział 10

Raport końcowy z pochłaniania dwutlenku węgla przez lasy w okresie rozliczeniowym

Art. 100.

1. W ciągu dwóch miesięcy, licząc od daty wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska decyzji zezwalającej na zbywanie jednostek pochłaniania za ostatni rok okresu rozliczeniowego, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, na podstawie sprawozdań po weryfikacji, o której mowa w art. 88, sporządza raport końcowy z pochłaniania dwutlenku węgla przez lasy w okresie rozliczeniowym.
2. Raport, o którym mowa w ust. 1, jest przedkładany Krajowemu Administratorowi niezwłocznie po sporządzeniu celem zaopiniowania.
3. Krajowy Administrator opiniuje raport końcowy w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania.
4. Koszty związane ze sporządzaniem opinii o raporcie stanowią koszt zadań zleconych, o których mowa w art. 98.
5. Krajowy Administrator, sporządzając opinię, o której mowa w ust. 2, korzysta z opinii uzupełniających Instytutu Badawczego Leśnictwa oraz Instytutu Ochrony Środowiska.

Art. 101.

3. Raport końcowy wraz z opiniami, o których mowa w art. 100, Krajowy Administrator przedkłada niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
4. Minister właściwy do spraw środowiska przesyła raport końcowy Sekretariatowi Konwencji Klimatycznej celem zatwierdzenia.

5. Minister właściwy do spraw środowiska, po zatwierdzeniu raportu końcowego, podejmuje decyzję, zezwalającą na zbycie jednostek pochłaniania, stanowiącą sumę rezerw, o której mowa w art. 97. ust.1.
6. W decyzji, o której mowa w ust.4., może być nałożony na Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych obowiązek dokonania korekt stanu rezerw, odnoszących się do poszczególnych beneficjentów.

Art.102.

Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się zasadą przejrzystości oraz dążeniem do pełnego wykorzystania informacji, zawartych w zweryfikowanych sprawozdaniach, o których mowa w art. 88, w drodze rozporządzenia określi formę, układ, zawartość oraz szczegółowy sposób sporządzania raportu końcowego z pochłaniania dwutlenku węgla przez lasy w okresie rozliczeniowym.

Oddział 11

Sprawozdanie finansowo – rzeczowe z wykorzystania środków ze zbycia jednostek pochłaniania

Art. 103.

Dyrektor Generalny Lasów Państwowych po upływie 3 lat od końca ostatniego roku okresu rozliczeniowego sporządza sprawozdanie z wykorzystania środków ze zbycia jednostek pochłaniania.

Art. 104.

1. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 103, jest przedkładane ministrowi właściwemu do spraw środowiska do zatwierdzenia w drodze decyzji, niezwłocznie po jego sporządzeniu.
2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, na Lasy Państwowe może zostać nałożone zobowiązanie do wykorzystania środków ze zbycia jednostek pochłaniania w następnym okresie rozliczeniowym na wskazane przez ministra przedsięwzięcia.
3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, może być nałożony, jeżeli ze sprawozdania wynika, że środki uzyskane ze zbycia jednostek pochłaniania zostały wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem.

Rozdział 11

Realizacja projektów wspólnych wdrożeń i projektów mechanizmu czystego rozwoju oraz wykorzystanie pozyskanych w ramach tych projektów jednostek redukcji emisji

Art.105.

1. Prowadzący instalację objętą wspólnotowym systemem może wykorzystać do rozliczenia rocznej emisji gazów cieplarnianych:
 - 1) jednostki redukcji emisji,
 - 2) jednostki poświadczonej redukcji emisji- przy czym jedna jednostka odpowiada jednemu uprawnieniu do emisji.
2. Do rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, nie można wykorzystywać jednostek powstałych na skutek realizacji działań inwestycyjnych polegających na budowie obiektów jądrowych.
3. Jednostki redukcji emisji i jednostki poświadczonej redukcji emisji mogą zostać wykorzystane na potrzeby własne prowadzącego instalację, zbyte lub wykorzystane w następnych okresach rozliczeniowych.

Art.106.

Realizacja projektów wspólnych wdrożeń na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania listu popierającego, a następnie listu zatwierdzającego wydawanych przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Art.107.

1. Jeżeli realizacja projektu wspólnych wdrożeń poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania upoważnienia do udziału w projekcie, upoważnienie jest udzielane przez ministra właściwego do spraw środowiska.
2. Jeżeli realizacja projektu mechanizmu czystego rozwoju wymaga uzyskania upoważnienia do udziału w projekcie, upoważnienie jest udzielane przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Art.108.

1. Upoważnienia, o którym mowa w art. 107 ust. 1 i 2 udziela się na wniosek.
2. Wniosek o wydanie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, składa się do ministra właściwego do spraw środowiska.
3. Wniosek o wydanie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 powinien zawierać:
 - 1) oznaczenie zgłaszającego wniosek, jego adres lub siedzibę;

- 2) lokalizację projektu;
 - 3) opis projektu;
 - 4) przewidywana wielkość redukcji, uniknięcia lub pochłaniania emisji gazów cieplarnianych;
 - 5) sposób podziału powstałych jednostek redukcji emisji, poświadczonej redukcji emisji lub pochłaniania.
4. Do wniosku o wydanie upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć dowód wniesienia opłaty, o której mowa w ust. 5.
 5. Za udzielenie upoważnienia uiszcza się opłatę w wysokości 500 zł.
 6. Opłaty wnosi się na wyodrębniony rachunek w Narodowym Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.
 7. Minister właściwy do spraw środowiska udziela upoważnienia w drodze decyzji, po zaopiniowaniu Krajowego Administratora.

Art.109.

1. Projekt wspólnych wdrożeń powinien spełniać następujące warunki:
 - 1) powstała w wyniku realizacji projektu redukcja emisji powinna być dodatkowa do tej, która powstałaby bez jego realizacji;
 - 2) realizacja projektu nie powinna stanowić wykonania obowiązków wynikających z przepisów prawa lub decyzji administracyjnej;
 - 3) realizacja projektu nie powinna spowodować negatywnego oddziaływania na środowisko i nie powinna doprowadzić do pogorszenia jakości środowiska.
2. Poza warunkami wymienionymi w ust. 1 projekt wspólnych wdrożeń powinien także zapewniać wykorzystanie rozwiązań odpowiadających kryteriom najlepszym dostępnych technik, o ile jest to uzasadnione rachunkiem ekonomicznym.
3. Rada Ministrów kierując się kryteriami i wytycznymi międzynarodowymi określi w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakie powinny spełniać projekty wspólnych wdrożeń.

Art.110.

1. List popierający projekt wspólnych wdrożeń jest wydawany na pisemny wniosek zgłaszającego projekt.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:
 - 1) oznaczenie zgłaszającego projekt, jego adres zamieszkania lub siedziby;

- 2) lokalizację projektu;
 - 3) informację o stosowanej technologii;
 - 4) przewidywaną wielkość redukcji emisji gazów cieplarnianych;
 - 5) przewidywane efekty ekologiczne i społeczne powstałe w wyniku realizacji projektu;
 - 6) okres w jakim na skutek realizacji projektu, będą powstawały jednostki redukcji emisji;
 - 7) informację o źródłach i sposobie finansowania projektu;
 - 8) informację w jakiej fazie znajduje się projekt w momencie składania wniosku.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do ministra właściwego do spraw środowiska.
 4. Minister przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, Krajowemu Administratorowi w celu wydania opinii o projekcie.
 5. Krajowy Administrator ocenia projekt oraz wydaje opinię o projekcie, w terminie 21 dni od jego otrzymania i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

Art.111.

1. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje list popierający lub odmawia jego wydania w ciągu 21 dni od dnia otrzymania opinii o projekcie od Krajowego Administratora.
2. Kopię listu popierającego lub decyzji odmawiającej wydania listu minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Krajowemu Administratorowi.
3. List popierający traci ważność po upływie 1 roku od dnia, doręczenia, jeżeli w tym czasie zgłaszający projekt nie złoży wniosku o wydanie listu zatwierdzającego projekt.

Art.112.

1. Minister właściwy do spraw środowiska odmawia wydania listu popierającego projekt wspólnych wdrożeń, jeżeli:
 - 1) wniosek nie spełnia wymogów formalnych;
 - 2) projekt nie spełnia warunków określonych w art. 109.
2. Minister właściwy do spraw środowiska może odmówić wydania listu popierającego projekt wspólnych wdrożeń, jeżeli Krajowy Administrator wyda negatywną opinię o projekcie.
3. Odmowa wydania listu popierającego następuje w drodze decyzji.

Art.113.

1.List zatwierdzający projekt wspólnych wdrożeń jest wydawany na pisemny wniosek zgłaszającego projekt.

2.Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do ministra właściwego do spraw środowiska.

3.Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie zgłaszającego projekt, jego adres zamieszkania lub siedziby;
- 2) lokalizację projektu;
- 3) oznaczenie nabywcy jednostek redukcji emisji.

4.Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) dokumentację projektową, obejmującą;
- 2) opis projektu i stosowanej technologii;
- 3) opis linii bazowej;
- 4) ocenę dodatkowości redukcji emisji powodowanej przez projekt;
- 5) plan monitorowania;
- 6) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli projekt dotyczy przedsięwzięcia wymagającego sporządzenia takiego raportu zgodnie z art. 51 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 - Prawo ochrony środowiska;
- 7) upoważnienie nabywcy jednostek redukcji emisji do udziału w projektach wspólnych wdrożeń uzyskane od właściwego organu państwa uprawnionego lub deklaracja zainteresowania tego organu nabyciem jednostek redukcji emisji.

5.Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 1 Krajowemu Administratorowi w celu wydania opinii o projekcie.

6.Krajowy Administrator ocenia wniosek, a następnie wydaje opinię o projekcie wspólnych wdrożeń i przekazuje ją w terminie 30 dni ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

7.Minister właściwy do spraw środowiska może określić w drodze rozporządzenia wymagania, jakim powinna odpowiadać dokumentacja projektowa, o której mowa w ust. 4 pkt 1.

8.Minister właściwy do spraw środowiska kierując się potrzebą harmonizacji i efektywności szacowania redukcji lub ograniczania emisji gazów cieplarnianych w wyniku realizacji projektów wspólnych wdrożeń, może określić w drodze

rozporządzenia, kryteria wyznaczania linii bazowych, w tym wartości wskaźników emisji lub sektorowych linii bazowych.

Art.114.

1.Minister właściwy do spraw środowiska wydaje list zatwierdzający po otrzymaniu opinii od Krajowego Administratora.

2.Kopię listu zatwierdzającego lub decyzji odmawiającej wydanie listu minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Krajowemu Administratorowi.

3.List zatwierdzający projekt wspólnych wdrożeń może być wydany pod warunkiem, że:

- 1) projekt nie dotyczy zrealizowanych i zakończonych inwestycji;
- 2) powstała w wyniku jego realizacji redukcja emisji jest dodatkowa do tej, która powstałaby bez jego realizacji;
- 3) realizacja projektu nie spowoduje negatywnego oddziaływania na środowisko i nie doprowadzi do pogorszenia jakości środowiska,

Art.115.

1.List zatwierdzający projekt wspólnych wdrożeń powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie zgłaszającego projekt, jego adres zamieszkania lub siedziby;
- 2) lokalizację projektu;
- 3) nazwę projektu dla którego jest wydany;
- 4) potwierdzenie projektu jako projektu wspólnych wdrożeń;
- 5) określenie maksymalnej ilości jednostek redukcji emisji jakie mogą być przekazane nabywcy jednostek;
- 6) oznaczenie nabywcy jednostek redukcji emisji.

2.Minister właściwy do spraw środowiska odmawia wydania w drodze decyzji listu zatwierdzającego projekt wspólnych wdrożeń, jeżeli:

- 1) wniosek nie spełnia wymogów formalnych;
- 2) projekt nie spełnia warunków określonych w art. 109.

3.Minister właściwy do spraw środowiska może odmówić wydania listu zatwierdzającego projekt wspólnych wdrożeń, jeżeli Krajowy Administrator wyda negatywną opinię o projekcie.

Art.116.

1.Krajowy Administrator prowadzi wykaz projektów wspólnych wdrożeń.

2.Krajowy Administrator wprowadza projekt wspólnych wdrożeń do wykazu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od otrzymania kopii listu zatwierdzającego.

Art.117.

1.Realizujący projekt wspólnych wdrożeń jest zobowiązany do monitorowania projektu.

2.Monitorowanie projektu odbywa się zgodnie z planem monitorowania określonym w dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 113 ust. 4 pkt 5.

3.Realizujący projekt wspólnych wdrożeń na podstawie monitoringu opracowuje sprawozdanie określające uzyskaną redukcję emisji oraz wynikającą z niej ilość jednostek redukcji emisji uzyskanych na skutek realizacji projektu.

4.Ilość jednostek redukcji emisji powstałych na skutek realizacji projektu wspólnych wdrożeń podlega weryfikacji przez podmioty, których listę prowadzi Krajowy Administrator.

5. Z weryfikacji, o której mowa w ust. 4, podmiot weryfikujący sporządza raport.

6. Raport z weryfikacji, o którym mowa w ust. 5, jest przedkładany przez realizującego projekt wspólnych wdrożeń do Krajowego Administratora w terminie do dnia 15 lutego każdego roku.

7.Na podstawie raportu z weryfikacji, o którym mowa w ust. 5, Krajowy Administrator dokonuje przekazania jednostek redukcji emisji w Krajowym Rejestrze.

8.Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia wiarygodności informacji o uzyskanych jednostkach redukcji emisji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres informacji zawartych w sprawozdaniu z monitoringu;
- 2) formę i układ sprawozdania;
- 3) sposób weryfikacji ilości jednostek redukcji emisji;
- 4) formę i układ raportu z weryfikacji.

Art.118.

1.W przypadku projektów wspólnych wdrożeń, które redukują bezpośrednio emisję z instalacji objętej wspólnotowym systemem, prowadzący instalację ma obowiązek anulowania liczby uprawnień do emisji odpowiadającej takiej samej liczbie jednostek redukcji emisji.

2.Jednostki redukcji emisji uzyskane w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń powodującego bezpośrednią redukcję emisji są przekazywane jedynie wtedy, gdy prowadzący instalację dokona anulowania uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 1.

3. Jeżeli prowadzący instalację, o którym mowa w ust. 1, nie dokona umorzenia uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 1, w terminie do 30 kwietnia, to Krajowy Administrator zablokuje rachunek prowadzącego tę instalację w Krajowym Rejestrze do czasu anulowania uprawnień do emisji.

4. W przypadku projektów wspólnych wdrożeń, które redukują pośrednio emisję z instalacji objętych wspólnotowym systemem, jednostki redukcji emisji są przekazywane jedynie, gdy taka sama liczba uprawnień do emisji zostanie anulowana przez Krajowego Administratora w Krajowym Rejestrze z krajowej rezerwy, o której mowa w art. 24 pkt 5, jeżeli dany projekt wspólnych wdrożeń został ujęty w tej rezerwie lub z rezerwy, o której mowa w art. 24 pkt 4, w pozostałych przypadkach.

Rozdział 12

Kary pieniężne

Art. 119.

1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wymierza prowadzącemu instalację w drodze decyzji, karę pieniężną za naruszenie polegające na:

- 1) braku uprawnień do emisji;
- 2) przekroczeniu limitu emisji;
- 3) nie przedłożeniu Krajowemu Administratorowi w terminie, o którym mowa w art. 62 ust. 1, zweryfikowanego raportu, o którym mowa w art. 62 ust. 1;
- 4) braku zezwolenia;
- 5) nie umorzeniu liczby uprawnień do emisji, o której mowa w art. 118 ust 1;
- 6) niezłożeniu wniosku przez prowadzącego instalację o otwarcie rachunku w Krajowym Rejestrze lub Rejestrze Uprawnień w terminie 14 dni od dnia kiedy zezwolenie, o którym mowa w art. 42 ust. 1, stanie się ostateczne.

2. Przepisy ust. 1 pkt 3, 5 stosuje się odpowiednio do zarządcy, o którym mowa w art. 41 ust. 2.

3. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza naruszenie na podstawie:

- 1) informacji przekazanej przez Krajowego Administratora, zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt 14 i 15, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 - 3 i pkt 5 i 6;
- 2) wykazu, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 15;
- 3) kontroli, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 i 4.

4. Jednostkowa stawka kary pieniężnej za brak jednego uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym na lata 2005 - 2007 wynosi równowartość w

złotych polskich 40 euro, a od dnia 1 stycznia 2008r. wynosi równowartość w złotych polskich 100 euro, z zastrzeżeniem ust.5

5.Zapłacenie kary pieniężnej za naruszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, nie zwalnia prowadzącego instalację lub zarządcę, o którym mowa 41 ust. 2, z obowiązku rozliczenia się z uprawnień do emisji w ilości odpowiadającej rzeczywistej wielkości emisji.

6.Górna jednostkowa stawka kary pieniężnej za brak jednego uprawnienia do emisji substancji objętej krajowym systemem lub za 1 Mg przekroczenia limitu emisji substancji objętej krajowym systemem wynosi równowartość w złotych polskich 200 euro.

7.Wysokość stawek, o których mowa w ust. 4 i 6, ustala się stosując średni kurs euro ogłaszany przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia roku, którego dotyczy roczny raport.

8.Jednostkowa stawka kary pieniężnej za 1 Mg przekroczenia limitu emisji gazów cieplarnianych określonego w krajowym planie wynosi 10-krotność jednostkowej stawki opłat za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza.

9.Jednostkowa stawka kary, o której mowa w ust 1 pkt 5, za nieprzedłożenie uprawnień do emisji, zgodnie z art. 118 ust. 2 wynosi równowartość w złotych 100 euro.

11.Karę, o której mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, wymierza się w wysokości równej iloczynowi liczby uprawnień do emisji przyznanej w krajowym planie lub określonego limitu emisji w krajowym planie lub limitu emisji określonego w decyzji, o której mowa w art. 13 ust. 3 i, odpowiednio jednostkowej stawki kar, o których mowa w ust. 4 i 6.

12.Karę, o której mowa w ust. 1 pkt 1 w przypadku instalacji, której rozdzielono uprawnienia do emisji w krajowym planie lub zezwoleniu wymierza się w wysokości równej iloczynowi wielkości rzeczywistej emisji, która nie znajduje pokrycia w posiadanych uprawnieniach i jednostkowej stawki kary, o której mowa w ust. 4 w przypadku instalacji objętych wspólnotowym systemem lub w ust. 6 w przypadku instalacji objętych krajowym systemem.

13.Karę, o której mowa w ust. 1 pkt 2 w przypadku instalacji, której określono limit emisji w decyzji, o której mowa w art. 13 ust. 3 wymierza się w wysokości równej iloczynowi wielkości rzeczywistej emisji ponad określony limit i jednostkowej stawki kary, o której mowa w ust. 6.

14.Karę, o której mowa w ust. 1 pkt 4, w przypadku instalacji, której nie zostały przyznane uprawnienia do emisji w krajowym planie, wymierza się, z zastrzeżeniem art. 80:

- 1) na podstawie wielkości emisji substancji objętej systemem zawartej w wykazie, o którym mowa w art. 286 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. -

Prawo ochrony środowiska, sporządzonym za półrocze poprzedzające dzień podjęcia kontroli, za każdy Mg tej substancji;

- 2) w wysokości równej iloczynowi wielkości emisji, o której mowa w pkt 1 i odpowiednio jednostkowej stawki kar, o której mowa w ust. 4 i 6.

15. Karę, o której mowa w ust. 1 pkt 5 wymierza się w wysokości równej iloczynowi liczby uprawnień do emisji, którą prowadzący instalacje musi przedłożyć do umorzenia zgodnie z art. 118 ust. 1 i jednostkowej stawki kar, o której mowa w ust. 4.

16. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość jednostkowych stawek kar, o których mowa w ust. 6, w poszczególnych latach lub w całym okresie rozliczeniowym, uwzględniając wysokość kosztów obniżania emisji substancji objętych systemem.

Art. 120.

1. W przypadku braku zezwolenia, którym mowa w art. 42 ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może na wniosek prowadzącego instalacje, w drodze decyzji, ustalić termin do złożenia wniosku.

2. W przypadku, złożenia wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 42 ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 1 nie wymierza kary pieniężnej, o której mowa w art. 119 ust. 1 pkt 4 i umarza postępowanie w sprawie wymierzenia kary pieniężnej.

Art. 121.

Postępowanie w sprawie kar pieniężnych wszczyna się z urzędu.

Art. 122.

1. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 119, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa, z tym, że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

2. Do kar pieniężnych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa dotycząca terminu płatności należności. Termin płatności kary pieniężnej wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymiarze kary stała się ostateczna.

3. Kary przewidziane w art. 309 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska za emisję dwutlenku węgla przekraczającą poziom emisji ustalony w pozwoleniu mogą być kompensowane nabytymi uprawnieniami do emisji.

Art. 123.

Osoba która działając w imieniu podmiotu spełniającego warunki do ogłoszenia upadłości lub likwidacji, która zbywa uprawnienia do emisji przed wywiązaniem się z

obowiązku rozliczenia uprawnień do emisji za dany rok okresu rozliczeniowego podlega karze grzywny lub pozbawienia wolności do lat sześciu.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art.124.

1. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. nr 45 poz. 435 z późn. zm.⁶⁾), wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 54. dodaje się punkt 8) w następującym brzmieniu:

„8) na prowadzenie aukcji, o której mowa w art. 29 ustawy z dnia ... o wykorzystaniu jednostek przyznanej emisji, zarządzaniu jednostkami pochłaniania, redukcji emisji i poświadczonej redukcji emisji, ustalaniu poziomów emisji, inwentaryzacji krajowej, opracowywaniu prognoz emisji oraz o obrocie uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, oraz na wykonywanie przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych zadań jako organu, o którym mowa w art.6 ust. 2 tej ustawy „

2) w art. 57 ust.1.dodaje się punkt 4a) w następującym brzmieniu:

„4 a) dochody z aukcyjnej zbycia uprawnień do emisji, o której mowa w art. 29 ustawy z dnia ... o wykorzystaniu jednostek przyznanej emisji, zarządzaniu jednostkami pochłaniania, redukcji emisji i poświadczonej redukcji emisji, ustalaniu poziomów emisji, inwentaryzacji krajowej, opracowywaniu prognoz emisji oraz o obrocie uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, oraz dochody ze zbycia jednostek pochłaniania, o której mowa w art. 6 tej ustawy”;

3) w art. 58 ust.2 dodaje się punkt 5 a) w następującym brzmieniu:

„5 a) pokrywanie kosztów zadań, o których mowa w art.75 ust. 3 i 4 ustawy z dnia o wykorzystaniu jednostek przyznanej emisji, zarządzaniu jednostkami pochłaniania, redukcji emisji i poświadczonej redukcji emisji, ustalaniu

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr.157, poz..1315;. Nr 167, poz.1399, Nr.175.1460; Nr 175.1462

poziomów emisji, inwentaryzacji krajowej, opracowywaniu prognoz emisji oraz o obrocie uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji, oraz dochody ze zbycia jednostek pochłaniania, o której mowa w art.6 tej ustawy”.

Rozdział 13

Przepisy przejściowe i końcowe

Art.125.

1.W ramach wspólnotowego systemu do dnia 31 grudnia 2007r. w przypadku wystąpienia siły wyższej powodującej zwiększenie wielkości emisji w stosunku do przyznanych uprawnień do emisji, minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z Krajowym Administratorem może złożyć wniosek do Komisji Europejskiej o zgodę na wydanie dodatkowych uprawnień do emisji dla instalacji, z których emisja została zwiększona na skutek wystąpienia siły wyższej.

2.Wniosek, o którym mowa w ust. 1 powinien wykazać wystąpienie siły wyższej oraz jej wpływ na wielkość emisji.

3.Po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej na wydanie dodatkowych uprawnień do emisji, Krajowy Administrator wydaje uprawnienia do emisji tym prowadzącym instalacje, którzy zwiększyli wielkość emisji w stosunku do ilości przyznanych uprawnień do emisji w wyniku działania siły wyższej.

4.Uprawnienia do emisji wydane zgodnie z ust. 3 nie mogą być zbyte i przenoszone.

Art.126.

1.Krajowy Rejestr Uprawnień do Emisji utworzony na mocy ustawy z dnia 22 grudnia 2004r. staje się Krajowym Rejestrem w rozumieniu ustawy.

2.Uprawnienia do emisji wydane na mocy ustawy z dnia 22 grudnia 2004r. stają się uprawnieniami w rozumieniu ustawy.

3.Zezwolenia wydane na mocy ustawy z dnia 22 grudnia 2004r. stają się zezwoleniami w rozumieniu ustawy.

Art.127.

Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art.128.

Z dniem wejścia w życie ustawy decyzje wydane na podstawie art. 47 ustawy o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji wygasają, a postępowania wszczęte w sprawie wyrażenia zgody, o której mowa w art. 47, umarza się.

Art.129.

1.Listy zatwierdzające projekty wspólnych wdrożeń wydane przed wejściem w życie niniejszej ustawy stają się listami zatwierdzającymi w rozumieniu ustawy.

2.Listy popierające projekty wspólnych wdrożeń wydane przed wejściem w życie niniejszej ustawy stają się listami popierającymi w rozumieniu ustawy.

3.Podmioty, które otrzymały listy popierające przed wejściem w życie ustawy mogą wystąpić o wydanie listu zatwierdzającego w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4.W przypadku niezłożenia wniosku o wydanie listu zatwierdzającego w terminie, o którym mowa w ust. 3, list popierający traci ważność.

Art.130.

Limity emisji dla instalacji czasowo wykluczonych ze wspólnotowego systemu, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 3, zostały określone w krajowym planie na lata 2005 – 2007.

Art.131.

Jeżeli projekt wspólnych wdrożeń zostanie zrealizowany przed dniem 1 stycznia 2008r., minister właściwy do spraw środowiska może, po zasięgnięciu opinii Krajowego Administratora, przyznać projektowi dodatkowo jednostki przyznanej emisji w ilości odpowiadającej redukcji emisji wygenerowanej do 31 grudnia 2007r.

Art.132.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6, art.9 ust.4, art. 16 ust. 2, art. 41, art. 43 ust. 3, ustawy z dnia 22 grudnia 2004r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art.11, art. 14 ust. 4, art. 30 ust. 2, art. 58, art. 60 ust 5 ustawy.

Art. 133.

Traci moc ustawa z dnia 22 grudnia 2004r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784), z wyjątkiem przepisu art. 57 ust. 2, który traci moc z dniem 31 grudnia 2007 r.

Art.134.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007r., z wyjątkiem art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008r.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2002r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271, z 2003r. Nr 170, poz. 1652, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004r. Nr 121, poz. 1263, Nr 191, poz. 1956 i Nr 273, poz. 2703.

Załączniki do ustawy z dnia.....(poz.....)**Załącznik nr 1**

Rodzaj działalności, rodzaje instalacji i ich kody oraz wartości progowe odniesione do zdolności produkcyjnych tych instalacji dla wspólnotowego systemu.

Rodzaje działalności	Kod ¹⁾	Rodzaj instalacji	Wartości progowe
Przemysł energetyczny	E1	instalacje do spalania paliw z wyjątkiem instalacji spalania odpadów niebezpiecznych lub komunalnych	nominalna moc cieplna ²⁾ ponad 20 MW
	E2	rafinerie ropy naftowej	-
	E3	piece koksownicze	-
Hutnictwo i przemysł metalurgiczny	F1	instalacje prażenia lub spiekania rud metali, w tym rudy siarczkowej	-
	F2	instalacje do pierwotnego lub wtórnego wytopu surówki żelaza lub stali surowej, w tym do ciągłego odlewania stali	Zdolność produkcyjna ³⁾ ponad 2,5 tony wytopu na godzinę
Przemysł mineralny	M1.1	instalacje do produkcji klinkieru cementowego w piecach obrotowych	Zdolność produkcyjna ³⁾ ponad 500 ton na dobę
	M1.2	instalacje do produkcji wapna	Zdolność produkcyjna ³⁾ ponad 50 ton na dobę
	M2	instalacje do produkcji szkła, w tym włókna szklanego	Zdolność produkcyjna ³⁾ ponad 20 ton wytopu na dobę
	M3	instalacje do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania	Zdolność produkcyjna ³⁾ ponad 75 ton na dobę lub pojemność pieca przekraczająca 4 m ³ i gęstość ponad 300 kg wyrobu na m ³ pieca
Inne	O1	instalacje do produkcji masy	-

		włóknistej z drewna lub innych materiałów włóknistych	
	O2	instalacje do produkcji papieru lub tektury	Zdolność produkcyjna ³⁾ ponad 20 ton na dobę

Objaśnienia:

- ¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 4 maja 2005 r. ustanawiająca kwestionariusz do składania sprawozdań ze stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. WE L 126 z 19.05.2005, str. 43).
- ²⁾ Ilość energii wprowadzonej do instalacji w paliwie w jednostce czasu przy jej nominalnym obciążeniu.
- ³⁾ Maksymalna ilość wyrobu lub wyrobów, która może być wytworzona w jednostce czasu w normalnych warunkach pracy instalacji.

Uwaga:

Parametry tego samego rodzaju (nominalna moc cieplna, zdolność produkcyjna) charakteryzujące skalę działalności prowadzonej w instalacji i odnoszące się do więcej niż jednej instalacji tego samego rodzaju położonych na terenie jednego zakładu sumuje się.

Załącznik 2

Rodzaje czynności związane z prowadzeniem rachunków w Krajowym Rejestrze i Rejestrze Upoważnień oraz stawki opłat za te czynności i terminy ich wnoszenia.

Czynność	Opłata	Termin
Opłata roczna za utrzymanie Rachunku Instalacji i osobistego rachunku posiadania	100 PLN	Do 10 stycznia każdego roku zaczynając od roku następującego po roku w którym nastąpiła aktywacja rachunku
Wygenerowanie przez administratora i przesłanie nowego hasła dostępu	30 PLN	Do 10 stycznia kolejnego roku po wykonaniu operacji (na podstawie zestawienia zbiorczego)
Odblokowanie rachunku	10 PLN	Do 10 stycznia kolejnego roku po wykonaniu operacji (na podstawie zestawienia zbiorczego)

Sposób sporządzania prognozy udziału w pochłanianiu

A. Ustalenie pozycji analitycznych w prognozie

1. Prognozę sporządza się odrębnie dla:
 - 1) Lasów Państwowych;
 - 2) poszczególnych prowadzących gospodarstwa leśne, ujętych w rejestrze, o którym mowa w art. 69, z zastrzeżeniem art. 72 ust. 6;
 - 3) poszczególnych prowadzących pozostałe gospodarstwa leśne, ujęte w rejestrze, o którym mowa w art. 69 z zastrzeżeniem art. 72 ust. 6;
 - 4) nadleśniczych, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 4 – w odniesieniu do pozostałych gospodarstw leśnych, z zastrzeżeniem pkt.3, oraz z uwzględnieniem tych gospodarstw leśnych lub pozostałych gospodarstw leśnych, które z mocy ustawy traktowane są jak gospodarstwa, o których mowa w art., 65. ust.1. pkt.4.
2. Lasy Państwowe, prowadzący gospodarstwa leśne lub pozostałe gospodarstwa leśne oraz nadleśniczowie, o których mowa w pkt.1 4, stanowią wyodrębnione pozycje części analitycznej prognozy, o której mowa w art. 76 ust. 3.

B. Prognozowanie udziału w pochłanianiu w odniesieniu do lasów, powstałych w wyniku zalesiania gruntów od roku 1990.

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, korzystając z odpowiedniego programu informatycznego, na podstawie informacji, przekazanych mu na podstawie art. 74., dla poszczególnych pozycji części analitycznej prognozy ustala :
 - 1) wykaz części lasu, powstałych w wyniku zalesiania gruntów od roku 1990, z uwzględnieniem powierzchni tych części lasu oraz ich charakterystyki taksacyjnej – według stanu prognozowanego na początek pierwszego roku okresu rozliczeniowego;
 - 2) wykaz części lasu, powstałych w wyniku zalesiania gruntów od roku 1990 oraz mających według przewidywań przekazującego informację (art. 74) powstać na tej drodze, z uwzględnieniem powierzchni tych części lasu oraz ich charakterystyki taksacyjnej – według stanu prognozowanego na koniec pierwszego i następnych lat okresu rozliczeniowego;
 - 3) wykaz gruntów wylesionych od roku 1990, z uwzględnieniem ich powierzchni oraz charakterystyki – według stanu prognozowanego na początek pierwszego roku okresu rozliczeniowego;

- 4) wykaz gruntów wylesionych od roku 1990 i mających według przewidywań podlegać wylesieniu, z uwzględnieniem ich powierzchni oraz charakterystyki – według stanu na koniec pierwszego i następnych lat okresu rozliczeniowego.
 - 5) wykaz części lasu, powstałych w wyniku zalesiania od roku 1990 oraz – według stanu , oraz sumaryczną powierzchnię gruntów wylesionych od roku 1990 według na początku pierwszego roku okresu rozliczeniowego.
2. Na podstawie danych, o których mowa w pkt. 1., Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, korzystając z odpowiedniego programu informatycznego, ustala w ekwiwalentach ilość węgla zakumulowanego przez lasy, powstałe w wyniku zalesiania od roku 1990 i mające powstać na tej drodze w okresie rozliczeniowym, oraz zakumulowanego w gruntach wylesionych od roku 1990 i mających podlegać wylesieniu w okresie rozliczeniowym – na początek i koniec pierwszego roku okresu rozliczeniowego, objętego prognozą, oraz na koniec poszczególnych kolejnych lat tego okresu.
 3. Ustalenie, o którym mowa w pkt. 3., jest dokonywane przy zastosowaniu przeliczników, pozwalających na ustalanie w ekwiwalentach na podstawie charakterystyki taksacyjnej części lasu i charakterystyki gruntów wylesionych ilości węgla zakumulowanego przez lasy oraz grunty wylesione.
 4. Prognozowany za cały okres rozliczeniowy udział w pochłanianiu lasów, powstałych od roku 1990 w wyniku zalesiania oraz mających na tej drodze powstać w ciągu okresu rozliczeniowego, z uwzględnieniem gruntów wylesionych lub przewidywanych do wylesienia, oblicza się za pomocą następującej formuły matematycznej, którą poniżej podaje się przy założeniu, że okres rozliczeniowy liczy pięć lat:

$$W_z = (A_1 - A_{-1}) + (A_2 - A_1) + (A_3 - A_2) + (A_4 - A_3) + (A_5 - A_4),$$

5. W powyższej formule poszczególne symbole oznaczają:
 - 1) W_z - przewidywany w okresie rozliczeniowym udział w pochłanianiu części lasu, powstałych lub mających powstać w wyniku zalesiania gruntów, z uwzględnieniem gruntów wylesionych lub przewidywanych do wylesienia;
 - 2) $A_{-1}, A_1, A_2, A_3, A_4, A_5$ - łączna akumulacja, o której mowa w pkt 2, odpowiednio na początku pierwszego roku okresu rozliczeniowego oraz na koniec pierwszego, drugiego, trzeciego, czwartego i piątego roku tego okresu.

C. Prognozowanie udziału w pochłanianiu w odniesieniu do lasów, istniejących przed rokiem 1990

1. Prognozowanie, o którym mowa w części C niniejszego załącznika, jest wykonywane wyłącznie na potrzeby pozycji części analitycznej prognozy, wymienionych w pkt. A. 1. 1) oraz A.1.2).
2. W pierwszej kolejności Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, z użyciem informacji przekazanych mu na podstawie art. 74 i z wykorzystaniem odpowiedniego programu informatycznego, ustala spodziewany przyrost akumulacji węgla w lasach, istniejących przed rokiem 1990, będący następstwem zmiany zakresu ilościowego oraz sposobu realizacji czynności gospodarczych w ramach gospodarki leśnej, składających się na program, o którym mowa w art. 3 pkt.38.
3. Ustalenie, o którym mowa w pkt.2., jest dokonywane z zastosowaniem następującej formuły matematycznej, którą podaje się przy założeniu, że okres rozliczeniowy liczy pięć lat:

$$W_i = (K_1 - K_0) + (K_2 - K_1) + (K_3 - K_2) + (K_4 - K_3) + (K_5 - K_4).$$

4. W powyższej formule poszczególne symbole oznaczają:
 - 1) W_i - przewidywany w okresie rozliczeniowym udział w pochłanianiu części lasu istniejących przed rokiem 1990 bez uwzględniania gruntów wylesionych;
 - 3) K_0 - akumulacja węgla w lasach, istniejących przed rokiem 1990 – według stanu na koniec pierwszego roku rozliczeniowego ustalona przy założeniu braku realizacji programu, o którym mowa w pkt.2;
 - 4) K_1, K_2, K_3, K_4, K_5 - rzeczywista akumulacja węgla w lasach, istniejących przed rokiem 1990, uzyskana w następstwie realizacji programu, o którym mowa w pkt.2 – odpowiednio według stanu na koniec pierwszego, drugiego, trzeciego, czwartego i piątego roku okresu rozliczeniowego.
5. Jeżeli w poddawanych prognozie gospodarstwie leśnym lub grupie gospodarstw leśnych nie występowało ani w okresie rozliczeniowym nie przewiduje się występowania zalesień – wówczas wartość wielkości, o której mowa w pkt.3., powinna zostać skorygowana o przewidywaną zmianę akumulacji węgla w poszczególnych latach okresu rozliczeniowego w gruntach wylesionych.

D. Łączna prognoza udziału w pochłanianiu w odniesieniu do lasów, istniejących przed rokiem 1990 oraz powstałych od roku 1990 w wyniku zalesiania gruntów oraz przewidywanych do powstania na tej drodze w okresie rozliczeniowym

1. Prognozowanie łączne sporządza się wyłącznie na potrzeby pozycji części analitycznej prognozy, wymienionych w pkt. A. 1. 1) oraz A.1.2), jeśli w danym

gospodarstwie leśnym lub grupie gospodarstw leśnych wystąpiło od roku 1990 lub w okresie rozliczeniowym przewiduje się zalesiania gruntów.

2. Prognoza łączna stanowi sumę wartości wielkości, otrzymywanej przy użyciu formuł wymienionych w punktach B.4. i C.3 niniejszego załącznika.